

குடிசை

ESTD. 1924

உள்நாடு வருட சந்தா ரூ. 7-0-0.

தனிப்பிரதி 0-2-0.

வெளிநாடு ,, ரூ. 9-0-0.

,, 0-2-6.

மாலை 22 }

ஈரோடு 2-10-1948 சனிக்கிழமை

} மலர் 4.

கவியமைச்சருக்கு.

அஃதே போல்,

காணிக்கை !

அழகு அறிவு ஆற்றல் இளமை
 அனைத்தும் அமைந்த அணங்கரு கிருக்க,
 பழகி அறியாப் பாவையும், அத்தகு
 பண்பும் இல்லாப் பாதகி தன்னை,
 அணுகி இன்பம் அடையத் துடிக்கும்
 ஆண்மக நொருவன் இருக்கின் றானெனில்
 அவனின் அறிவில் அய்யங் கொள்வீர்!
 ஆறறி வுடையோர் அனைவருங் கொள்வர்.

இந்தா டன்றி என்னாட் டவரும்
 இணையி டில்லை எனவே போற்றும்,
 நன்னூல் குறளை நமக்கு அளித்து
 நற்புகழோடு பெருமையு மளித்த,
 இன்பத் தமிழிங் கிருக்க; நீவிர்
 இந்தியைப் புகுத்திக் கட்டா யம்என
 இட்டார் கட்டளை இதற்கும் அதற்கும்
 இருக்கும் பேதா பேதம் யாதோ?
 "து. ரா. வீ. அண்ணன்"

1948

OCTOBER.

1948

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
31					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

சிறுவர் பகுதி.

பெண்புத்தியே பெரிது

“தாதா”

மடையன் குடியில் மதிவதனி என்று ஒரு மங்கை இருந்தாள். அவளுக்கு மூடாழ்வார் என்ற ஒரு கணவனும், மாயாண்டி என்ற ஒரு மகனும் உண்டு.

மூடாழ்வாருக்கு அலங்கார ஆச்சாரி என்ற ஒரு பார்ப்பான் குருநாதனாக இருந்து வந்தான். அந்த அலங்கார ஆச்சாரி ‘குருகுலம்’ என்ற பெயரில் ஒரு காட்டுமிராண்டிப் பள்ளிக்கூடம் அமைத்துச் சிறுவர்களுக்கு மூடப்பக்தியையும், பித்தலாட்டக் கதைகளையும் பிடிவாதமாகப் போதித்து வந்தான்.

மதிவதனி தன் கணவன் மூடாழ்வாருக்கும், மகன் மாயாண்டிக்கும் எவ்வளவோ புத்திமதிகள் போதித்தும், அலங்கார ஆச்சாரி மீதும், குருகுலத்தின் மீதும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த பக்தியும், பாசமும் அகலவே இல்லை. குருகுலத்திலேயே மாயாண்டியும் ஒரு மாணாக்கனாகப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

ஒருநாள் மூடாழ்வார், ‘குருகுலத்திற்குப் போய்விட்டு வரலாம் வாவென்று’ தன் மனைவியைக் கூப்பிட்டார். அதற்கு அவள் ‘பெண்களைப் புறக்கணிக்கும் துறவிகளிடத்தில் என்னோன்ற பெண்ணுக்கு என்ன வேலை? நான் வரவில்லை நீங்கள் மட்டும் போய்விட்டு வாருங்கள்; ஆனால், போகும்போது ஒரு டப்பா நிறைய மிட்டாய்கள் வாங்கிக் கொண்டு போய் அதில் இரண்டு எடுத்து நம் மகன் மாயாண்டிக்குக் கொடுத்து விட்டு மீதியை வீட்டுக்குக்கொண்டு வாருங்கள்’ என்று சொல்லி அனுப்பினாள்.

மூடாழ்வார் அப்படியே ஒரு டப்பா நிறைய மிட்டாய்களை வாங்கிக் கொண்டு குருகுலத்திற்குப் போனார். அங்கு தன் மகன் மாயாண்டியைக் கண்டதும் டப்பாவைத் திறந்து இரண்டு மிட்டாய்கள் எடுத்துக்கொடுத்தார். அவன் அம்மிட்டாய்களை வாங்கித் தூர எறிந்தான்.

மூடாழ்வார் மாயாண்டியை நோக்கி ‘உனக்கு மிட்டாய்கள்

வேண்டாமா?’ என்று கேட்டார். மாயாண்டி மௌனமாக இருந்தான். அவன் முகத்தில் தோன்றிய கோபக்குறியை அறிந்த மூடாழ்வார் டப்பாவைத் திறந்து மேலும் பல மிட்டாய்களைக் கை நிறைய அள்ளிக்கொடுக்கப் போனார். மாயாண்டி அவைகளையும் வாங்க மறுத்துத் தலையை ஆட்டினான்.

‘ஏன்! உனக்கு மிட்டாய் மீது ஆசை இல்லையா?’ என்று கேட்டுக்கொண்டே எல்லா மிட்டாய்களையும் டப்பாவுக்குள் போட்டு மூடிக்கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தார் மூடாழ்வார். உடனே மாயாண்டி அழுக ஆரம்பித்தான். ‘ஏண்டா அழுகிறாய்?’ என்று கேட்டார் மூடாழ்வார். மாயாண்டி மிட்டாய் டப்பாவைக் காட்டினான். ‘நீதான் மிட்டாய் வேண்டாமென்று தூர எறிந்தாயே?’ என்றார் மூடாழ்வார்.

‘அவ்வளவு மிட்டாய்களையும் அப்படியே டப்பாவோடு கொடுத்தாத்தான் வாங்கிக்குவேன்’ என்று சினுங்கினான் மாயாண்டி. ‘இதுக்குத்தானா மிட்டாய் மீது ஆசை இல்லாதவனைப் போல் வீசி எறிந்தாய்?’ என்று ஆச்சரியப்பட்டு, மிட்டாய்களை அப்படியே டப்பாவோடு அவனிடம் கொடுத்து விட்டுப் போய்த் தன் குருநாதனின் தவச்சாலைக்குள் துழைந்தார்.

குருநாதன் அலங்கார ஆச்சாரியோ! அங்கு திருட்டுத்தனமாக ஒரு அழகிய மங்கையைக் கொஞ்சக்குலாவிக்கொண்டிருக்கக் கண்டார். மூடாழ்வாருக்குத் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. கண்களை நன்றாகத்துடைத்துவிட்டுப் பார்த்தார். உண்மையிலேயே ஓர் அழகிய வேசியோடுதான் அலங்கார ஆச்சாரியார் குலாவிச் சிறிற்பத்தில் மகிழ்கிறார் என்பதைக் கண்ணெதிரிலேயே கண்டவுடன் மூடாழ்வாருக்குக்கூடக் கோவம் வந்து விட்டது. உடனே குருநாதன் முகத்தில் காறி உமிழ்ந்து விட்டு மகன் மாயாண்டியைக் கூட்டிக்கொண்டு

வீட்டுக்கு வந்து விட்டார்.

குருகுலத்தில் நடந்த சம்பவங்களை ஆகியோடந்தமாகக் கேட்ட மதிவதனி தன் கணவனின் மூடத்தனம் ஒழிந்ததற்காக மகிழ்ந்து, ‘துறவிகளின் குறிக்கோள் என்ன என்பதை இப்போது தெரிந்து கொண்டீர்கள் அல்லவா!’ என்றாள்.

‘சேச்சே! சிலர் ஆயோக்கியத் துறவிகளாய் இருப்பதால் உண்மையான துறவிகளின் உள்ளங்களையும் சந்தேக்கக்கலாமா?’ என்றார் மூடாழ்வார்.

சரித்தான்! இன்னும் மூடாழ்வாருக்குக் கொஞ்சம் மூடத்தனம் இருக்கத்தான் செய்கிறது என்று எண்ணிய மதிவதனி, ‘பொதுவாகத் துறவிகளின் குறிக்கோள் தான் என்ன?’ என்று கேட்டாள். அதற்குத் ‘துறவிகளின் குறிக்கோள், துறவறம் பூண்டு பேரின்பம் அடைவதுதான்’ என்றார் மூடாழ்வார்.

எதைத் துறப்பது? எதை அடைவது? என்பவைகளைத் தெளிவாக்கக்கூறுங்கள் என்றாள் மதிவதனி. ‘சிறிய இன்பமாகிய இவ்வுலகத்தின் அற்ப வாழ்வைத் துறப்பது! பெரிய இன்பமாகிய மறுவுலகத்தின் நிரந்தர வாழ்வைக் கோரித் தவம் செய்வது!! தவத்தில் வெற்றி அடைந்தோருக்குச் சாவே இல்லை; சுவர்க்கத்தில் தேவமாதர்களோடு கோடானுகோடியுடைய கடவுளோடு கடவுளாய்க்குபேரவாழ்வு வாழலாம்’ என்றார் மூடாழ்வார்.

அதைக்கேட்டு மதிவதனி ‘கலகலென்’ச் சிரித்துவிட்டு, ‘என் அருமைநாயகரே! உங்கள் பகுத்தறிவைச் சற்றே உபயோகித்தால், ‘துறவு’ என்பது பேராசையின் காரணமாக உதித்தபெரிய நட்பம் என்பதை உணர்வீர்கள்! ஒரு நாய் அப்பத்துண்டைக் கொளவிக் கொண்டு ஆற்றுப்பாலத்தின் மீது செல்லுகையில், தண்ணீரில் தெரிந்த தன் நிழலினைக் கண்டு, உண்மையில் மற்றோர் அப்பத்துண்டும் இருப்பதாக எண்ணி அதையும் கொளவ முயன்று, உள்ள அப்பத்துண்டையும் இழந்து ஏமாறியது போன்றதே துறவிகளின் நிலை.

இவ்வுலகத்திலுள்ள இன்பம் போதாது என்ற பேராசையை மனதில் வைத்திருக்கும் துறவிநாய்கள், மறு உலகத்திலும் இதே இன்பத்தையே அளவுக்கு அதிகமாகவும், நிரந்தரமாகவும் அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையால் தான்,

கல்வி அமைச்சருக்கு

சேன்னை கல்வி அமைச்சரே!
வணக்கம்.

திருச்சி தேசியப்பள்ளி மாணவர்களின் சார்பாக வரையப்படும் முடங்கல் இது.

ஆட்சிமாறி அரியணையில் அமர்ந்ததும் தும்மதிமயங்கியதின் மர்மம் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அமைச்சர்கள் தீட்டும் திட்டமானது, குறைந்தது ஆண்டு மூன்றாவது அமுலில் இருக்கவேண்டும். அதுதான் அமைச்சரின் தீர்மானம் அமுலில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் தங்களைப் பொருத்த வரையில் முற்றிலும் முரணாக இருக்கிறது. அதாவது கல்வி சம்பந்தமாகத் தாங்கள் தீட்டிய திட்டமானது வாரத்துக்கொரு மாதிரி (பச்சோந்தி போல்) உருமாறிக்கொண்டிருந்தது. அப்படி மாறிய முடிவான உருவமானது தமிழகத்தைத் தத்

நம்முடைய மகன் மாயாண்டி நீங்கள் கொடுத்த இரண்டு மீட்டாயிகளைத் துறந்து விட்டு (முறுத்து விட்டு) டப்பாவோடு வேண்டும் என்று கேட்டானே அதைப்போலக் கேட்டுத் தவம் செய்கின்றனர்.

மாயாண்டி உங்களுக்கு ஒரே மகனாக இருந்ததால், நீங்கள் மீட்டாயிகளை டப்பாவோடுகொடுத்து விட்டீர்கள்! இயற்கையோ எண்ணற்ற உயிர்களை உடைய ஒரு பெரிய பிரபஞ்சம். இதில் சில சோம்பேறித்துறவிகளின் பேராசையை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சவர்க்கம் என்ற சோம்பேறி உலகம் வேறே உண்டாகி இருக்கவே முடியாது என்பதை நீங்களும் நிதானமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் அறிவீர்கள், என்று கூறி முடித்தாள் மதிவதனி.

அவைகளைக் கவனமாகக் கேட்ட மூடாழ்வாரின் மூடத்தனம் அன்றோடு முற்றிலும் ஒழிந்தது. 'பெண்ணே! உன் புத்தியே பெரிது' என்று ஏற்றுக் கொண்டு, உடனே மாயாண்டியை அழைத்துக் கொண்டுபோய் ஓர் விஞ்ஞானப் பள்ளிக் கூடத்தில் சேர்த்து விட்டு வந்தார்.

தளிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆம்! அப்படி தாங்கள் மாறிய கடைசி உருவமானது 'தமிழகத்திலும் இந்தி கட்டாயப்பாடம்' என்பது. அதன்விளைவு இன்று தாயகம் பூராவும் போர்! போர்! போர் என்று போர்ப் பேரிகை கொட்டிக்கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்று ஆச்சாரியார் அமைச்சராக அமர்ந்திருந்த அக்காலத்தில், அண்டிப்பிழைக்க வந்த வடமொழிக்கு (சமஸ்கிருதம்) வக்காளத்து வாங்கிக் கொண்டு வந்த இந்த இந்தியை எதிர்த்துப் புறமுதுகு காட்டச் செய்த, இணையற்ற வீரன் இமய வரம்னின் வழிவந்த இளம், இன்று அதே இந்தியை இந்தத்தமிழகத்தில் எந்தமாறுவேடத்தில் இருந்தாலும், இருக்கும் இடந்தெரியாமல் அடித்து வெளியேற்றுவோம் என்று கங்கணம் கட்டிவிட்டனர். இதைப்பற்றி ஆச்சாரியமும் இல்லை, கவலையும் இல்லை. போரில் புறமுதுகு காட்டான் தன்மானத் தமிழன். ஆகவே வெற்றிநமதே! அதோ கவிஞரும் கூறுகிறார் "கொலை வாரிணை எட்டா, மிகுகொடியோர் செயல் அறவே" என்று.

நிற்க, பள்ளிகளில் அந்தந்தப் பிரதேசத்து மொழிகளே முதன் மொழியாக இருக்கும் என்று கூறி இருக்கிறீர்கள். அதன்படி தமிழ் மொழி தமிழ் ஜில்லாக்களின் முதன்மொழி. ஆனால் பள்ளிகளில் 'தமிழ் அல்லது சமஸ்கிருதம்' என்று தமிழுக்குச்சரிசமமாக இருந்து வருகிறதே அந்த வழக்கொழிந்த வடமொழி. வடமொழி இந்தத் தமிழகத்தின் மொழியா? அல்லது அன்று ஆடுமாடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு இங்கு அண்டிப்பிழைக்க வந்த லம்பாடிக் கூட்டத்தின் மொழியா? இந்த இரண்டில் பள்ளியில் எதை முதன் மொழி என்று கொள்வது? இரண்டு மொழிகளுக்கும் பள்ளியில் ஒரே மதிப்புத் தானே இருந்து வருகிறது! இதன் மர்மம் என்ன? விளக்கிக் கூறுங்கள்

அய்யா?

மேலும் பள்ளியில் சமஸ்கிருதத்தை முதன் மொழியாக வைத்து விட்டு, விருப்பப் பாடங்களிலும் ஒன்றாக வைத்திருக்கிறீர்களே! அதன் அர்த்தம் என்ன?

தாங்களும் ஒரு தமிழனாக இருந்து கொண்டு, இந்தி மொழி இந்தியாவில் பெரும் பான்மையான மக்களால் பேசப்படுகிறது என்று கூறி, அதையே அரசியல் மொழியாக்கி, எல்லோரும் படிக்க வேண்டும் (கட்டாயமாக) என்று கூறுகிறீர்களே! உண்மையிலேயே உங்களுக்கு வெட்கம், மாணம், ரோசம் இருந்தால் இதற்கு உடன்படுவீர்களா! பெரும்பான்மையான மக்கள் பேசுகிறார்கள் என்றால், இன்று வட இந்தியாவில் அனைக்காமகல்லோரும் கோதுமைரொட்டி தான் சாப்பிடுகிறார்கள் என்பதற்காக, தென்னிந்தியாவில் உள்ளவர்களுக்கும், இனி கோதுமை ரொட்டி தான் சாப்பிட வேண்டும். ஆகவே இனி எல்லோரும் வயல்களில் கோதுமைதான் பயிரிட வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டிவிடுவீர்களா! அதனால்தான் முன் கூட்டியே இந்த அரிசப்பங்கீட்டைச் செய்து, அதன் மூலம் கோதுமையை ரொட்டு, சாப்பிட்டுப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று மறை முகமாகக் கூறுகிறீர்களே! அதற்காகத்தான் 15 கேடி ரூபாய்க்கு ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து உளுத்துப்போன கோதுமையை வாங்கினீர்களா? அந்த 15 கோடியை இந்த மாகாணத்திலேயே செலவு செய்து விளைவை அதிகப்படுத்தக்கூடாது என்று.

அல்லது வடநாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் 15 தான் குடிக்கிறார்கள்; அங்குள்ள சிறுநுண்டிச்சாலைகளில் 15 தான் விற்கப்படுகிறது என்பதற்காக இங்குள்ள (தென்னிந்தியாவில்) சிறுநுண்டிச்சாலைகள் எல்லாவற்றிலும் '15' தான் போடவேண்டும். அதைத்தான் எல்லோரும் குடிக்க வேண்டும் என்று மேலிடத்துக்கட்டளை பிறப்பிக்குமோ? அப்படிப் பிறந்தால் காப்பிப்பித்தர்கள் அதை எதிர்க்கமாட்டார்களா? ஏனென்றால் தமிழைவிட காபிதான் அவர்களுக்கு அவசியம். தயவுசெய்து அந்தக் கட்டளையைப்பிறப்பிக்குமாறு வடநாட்டு சண்டைக்காய்களைத் தூண்டுங்கள்

[தொடர்ச்சி இம் பக்கம்]

கதை கற்பனை.

சிறுகதை

இரண்டாம் பருவம்

முழங்கால் பயித்தியம்.

போட்டி

எண் 3.

வேதனையின் கடைசிக்கட்டம் விதி விளையாட்டு. அந்த மூடமதி முற்றிப் பழுத்ததே—உதாத்து வியாதிகள், தொலைகள். இந்த வீம்புகள் ஒழியவேண்டுமா? ஆம் என்றால், தொல்லை விளைவிக்குந் தொழிற் சாலை—அந்தக் கோவிலகளைக் குட்டிச் சுவராக்கிவிட்டால் எல்லாந் தொலைந்து போகுமா?

வாழ்க்கையிலே 'சாண் ஏறினால் முழும் வழக்குகிறது' என்கிறார்களே, அது ஏன்? இப்படி யெல்லாம் கேட்டுத் தொலைக்கிறான், அந்த 'முழங்கால் பயித்தியம்' ஆம் அப்படித்தான் அவனை யாரும் சொல்வார்கள்.

ஆண்டு 1914. முதல் மகாயுத்தம். உலகப்போரில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டான் மாரியப்பன். ஆம், இந்தியப் பட்டாளத்தில் அவன் ஒரு சிப்பாய். மேலை நாட்டுப் போர்முனையில் வெற்றிகண்டு, வாகை சூட அனுப்பி

நன்றி.

நமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி முதற்பருவப் போட்டிக்குத் தீர்ப்பளிக்க முன்வந்த தோழியர்களுக்கும், தோழர்களுக்கும் நம் பேருநன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மற்றொரு பறத்தில் எழுத்தாளர்களின் பெயர்களை வெளியிட்டிருப்பதோடு, எந்தெந்த எண்ணுக்கு யார், யார் தீர்ப்பளித்தது என்கற விபரத்தையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இது இப்போட்டியில் நாம் கையாளும் முறையைத் தெளிவுபடுத்துவதோடு, அடுத்ததேத பருவங்களில் பலர் உற்சாகமாக ஈடுபடுவதற்கும் தூண்டலையிருக்கும் என நம்புகிறோம்.

வாசகர்களின் தீர்ப்புக் கிணங்க, பரிசுபெற்ற தோழர் பி. முருகேசன் அவர்களுக்கு 30—9—48ம் நாள் ரூபாய் 50 க்கு செக் அனுப்பியிருக்கிறோம்

பரிசுபெற்ற தோழரை நாம் பாராட்டுவதோடு போட்டியில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்குமே நம் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

—ஆசிரியர்.

விட்டார்கள் அவனை.

“ஆசிரம் கண்ணழகி அகில மெல்லாம் பார்வையம்மா, உச்சிக் கண் உனக்கம்மா உலகமெல்லாம் பார்வை”பாடி அவன் ராகமிழுத்தால் எப்படி... இருக்கும்...? சிப்பாய்த் தோழர்களைக் கேட்டுப்பார்க்க வேண்டுமே...! எல்லோரும் அவனை சூழ்ந்து கிடப்பார்கள்.

பிச்சைமுத்து அவன் தந்தை. மாரியம்மன் கோவில் பூசாரி. அந்த ஊருக்கு ஆதிநீத்தயவமே அவர்தான்! அம்மன் கடைச்சம் பெற்றவர் என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள். ஒரு நாள் (மதுரை வீரன் லகாணை மிஞ்சிவிட்டான் போலும்) பெருத்த ஆவேசத்தோடு தெய்வம்—ஆடினார்! எப்படியோ இடறி விழுந்துவிட்டார்.

பரிசு பெற்றவர்.

தோழர். பி. முருகேசன்
புலியூர் போஸ்ட்
திருச்சி ஜில்லா.

பாவம் இரந்தே போய்விடுவாரா—மனுஷன்! 'எல்லாம் அம்மன் செயல், அன்மெழுதிய விது' தலை பரம்பரைச் சம்பவங்களை சூப்படிக்கூறிக் கொள்வது மாரியப்பன் வழக்கம். சும்மா சொல்லப்படாது, அந்த முகாயிலே அவனுக்கு அலாதி மதிப்புத்தான்.

அந்தப் பாழுமிடத்திலே (போர் முனையில்) அப்போது பணி மழையும் போர் தொகுத்தது. வெளேறென்று உறைந்த பணி—எங்கும் சிதறிக் கொட்டிக் கிடக்கும். சிப்பாயின கம்பளி உடையையும், கனத்த காலணியையும் ஊடுருவி உடலை உலுக்கும் பணிக் குளிர். அப்பா பொறுக்க முடியாது! கை கால் வேலை செய்யாமல் முறைத்துக்கொள்ளும். சட்டைபண்ணமாட்டான்—சட்டைப் பையில் ஓர் சிறு புத்தகம் எடுத்துக்கொண்டால் உடலையே மறந்து விடுவான். (படிப்பான்) ஓய்வு நேரங்களில் மாரியப்பன் செயல் இது. குளிர்க்கு மிரளாமல் நாட்களும் நகர்ந்தன.

மாதக்கடைசிவாரம். உடல் நல சோதனை நாள். மரத்துவிட்ட காலுக்கு கட்டு ஒன்று கட்டி அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிவிட்டார்—டாக்டர். வித்யை மதிக்கும் மாரியப்பனோ, தன்பேர்கொண்ட அம்மன் மேல்தான்

பாரத்தைப் போட்டு விட்டான். வேறென்ன செய்வான்?

வழக்கம்போல் வீட்டுக் கடிதம் ஒன்று வந்தது. “ஊரில் மாரியம்மன் திருவிழா. அக்னி சாட்சியாக மாங்கல்யம் சூட்டிய அவனின் தர்மபத்னி-மரகதம்; திருநாளில் மாரி (வேஷம்) ஆடி.....அலுப்பால் சுரம், பின் அம்மை போட்டிருக்கிறது அவளுக்கு” இவை செய்திச் சுருக்கம்.

முத்துமாரிக்கு முடிப்பு எடுத்துக் கட்டி முக்காலமும் தாலாட்டுப் படிக்கும் படி எழுதினான். முன்பே வீட்டிலும் அதைத்தான் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். தோன்றித் துலங்கிய நாள் தொட்டு, தொடர்ந்து செய்யும் பூஜாரி வீடல்லவா? அரசாங்கத்துக்கும் அறிவிக்கவில்லை, அதிகாரிகளும் நாடவில்லை. அம்மன் அவ்வளவு தூரம் விட்டுவிடுவாளா?

அடுத்து ஓர் கடிதம். “மரகதத்தை—அம்மன் அழைத்துக்கொண்டான். அவளுக்குப் பணிவிடை செய்த உன் தாயும், ஒரே தங்கையும் முத்துமாரி கருணைக்கு ஆளாகி விட்டார்கள், நீயும் உடனே புறப்பட்டு வரவும்” ஒடிவந்த கடிதம் உரைத்த செய்தி இவை!

“கால் புரையோடிப் போய்விட்டது. இனிப் பயன் இல்லை. மாரியப்பன் காலைத் துண்டித்து வீசிவிடவேண்டியதுதான்” சற்றுமுன் டாக்டர் அறிவித்த தீர்மானம் இது.

(கொடர்ச்சி 13ம் பக்கம்)

முதற்பருவப்போட்டியில் வெளியிட்ட கதைகளை எழுதியோர்.

★

1. நாகமலை
2. புதுமைப் பிரியன்
3. மா. கு. நெடுஞ்சேரலாதன்
4. ரவி
5. சேரன்
6. மதுரை மன்னன்
7. சிற்பி
8. ச. கி. ரா.
9. எம். ராஜமாணிக்கம்
10. சீலன்
11. கோ. சிங்காரவேலன்
12. பி. முருகேசன்
13. ஜி. முகிலன்.

தீண்டாமைத் தீ!

★

அன்று இரவு பத்தா மணிக்கு “சுப்பாபுரம்” என்னும் கிராமத்தில் தீப் பிடித்து எரிந்தது. ஊரெல்லாம் ஒரே அழுகை, அலறல், அங்கலாய்ப்பு, கூக்குரல், கூப்பாடு, பரதவீப்பு, பரபரப்பு.....

ஆடி மாதமாதலால் அமாவாசை இருளிலும் மேல்காற்று மிகவும் அகோரமாய் அடித்துக் கொண்டிருந்தது. எல்லோராலும் குழந்தை குட்டிகளை அப்புறப்படுத்த முடிந்ததே தவிர தீயை அணைக்க முடியவில்லை. வாழைத் தோட்டத்திற்குள் புகுந்த யானையைப் போல், தேவமார் தெருவை சர்வசங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தது..... தீ!

பக்கத்திலிருந்த பள்ளக்குடியிலுள்ள எல்லோரையும் எழுப்பித் தீயை அணைக்க ஒத்துழைக்கும்படி அவர்களின் உதவியை வேண்டினார்கள். இனி தீக்கிரையாகப் போகும் வீடுகளில் உள்ள சாமான்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டினார்கள். பள்ளர் பெண்களுக்குத் தங்கள் வீட்டு மண்குடங்களையும், செப்புக் குடங்களையும் கொடுத்து ஊருக்கு மேற்கேயுள்ள ‘முதலாளிமார்’ கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்து வரும்படி கெஞ்சிக்கத்தினார்கள்.

எழுபது வீட்டு ஆதிதிராவிட ஆண்களும் பெண்களும் முதலில் யோசித்தார்களேயாயினும், பின்பு பெண்கள், மேல்குடி வீடுகளில் புகுந்து சாமான்களைக் காலிபண்ணினார்கள். ஆடுகளை அவிழ்த்து அப்புறப்படுத்தினார்கள். மாடுகளை முடுக்கித் தூரத்தினார்கள். ‘முதலாளிமார்’ கிணற்றில் ஓடி ஓடித் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொட்டினார்கள்.

ஆதிதிராவிட ஆண்கள் கொஞ்சமும் அஞ்சாது, வீடுகளின் மோடுகளில் ஏறிச் சாக்குகளைத் தண்ணீரில் நனைத்து ஆண்மையோடு நின்று அடித்துத் தீயை அணைத்தார்கள். தண்ணீர்க்குடங்களைத் தெரு வழியாய்க்கொண்டு வந்த ஆதிதிராவிட ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் அந்த ஆபத்து வேளையிலும் ஆயிரமாயிரம் எண்ண அலைகள் ஆக்ரோஷமாக அலறிக்கொண்டே தோன்றின. அந்த எண்ணம் அவர்கள் தீயை அணைப்பதைக் கூட தடுக்க ஆசைப்பட்டது. ஆனாலும், தங்களுக்குத் தீங்கும், தீமையும் செய்கிறவர்களுக்குப் பிரதியுபகாரமாக, நன்மையும் உதவியுமே செய்யும் பிறவிக்குணம் படைத்த “தாழ்ந்த சாதி” என்று சொல்லிக்கொள்ளும் மக்களான பள்ளர், தங்களை உயிரைக்கூடத் துச்ச

மாக நினைத்து உறுதியாக நின்று தீயை அணைத்தார்கள்: ஆனாலும் பழைய எண்ணங்களெல்லாம் அவர்கள் இதயத்தில் உதயமாகி அவர்கள் உள்ளமும், தேகமும் தீப்பிடித்து எரியத்தான் செய்தது.

* * *

தேவமார், ரெட்டிமார், பள்ளர் என்ற மூன்று சாதியார் நிறைந்த கிராமம் ‘சுப்பாபுரம்’. நூறு தேவமார் வீடுகள் இருக்கும். எண்பது ரெட்டிமார் வீடுகள் இருக்கும். எழுபது பள்ளர்கள் வீடுகள் இருக்கும். பள்ளர்கள் ஊருக்குத் தெற்கே மிகவும் தள்ளி தனியாய் ஒதுங்கி வசித்து வருகிறார்கள். ஜனசமுதாயத்தோடு ஒட்டி, உறவாடி வாழ விடாது ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டவர்கள் தானே அவர்கள்?

மேல் ஜாதி என்று சொல்லிக்கொள்ளும் தேவமாரும், ரெட்டிமாரும் ஒன்றாக இரு தெருக்களில் வசித்தனர். தேவமார் தெருதான் பெரிய தெரு. ஆகையால், அத்தெருவின் மத்தியில் இரு ஜாதியினருக்கும் பொதுவான ஒரு ‘மடம்’ இருக்கிறது. அது மேல் ஜாதியினர் தூங்கும் சோம்பேறி மடமே!

அத்தெரு வழியாய், பள்ளர்கள் தண்ணீர்க்குடம் கொண்டு போகக்கூடாது. தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு அவ்வழியே வரக்கூடாது. அய்யோ, விஞ்ஞானம் வெற்றி பெற்று மனிதன்காலத்தை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும் இந்நாளில், இக்கிராமத்தில் தீண்டாமையால் காலத்தை வீணாக்கினார்கள். தெரு வழியே தண்ணீர் எடுக்கப்போனால் குளம் ஒரு பர்லாங்கு தூரமிருக்கும். ஆனால் தீண்டாமை என்னும் சண்டாளத்தனத்தினால் ஊரைச் சுற்றிச் செல்லவேண்டும். போய் வர அரை மைல் ஆகும். அரை மைல் சுற்றிக் கிணற்றுக்குப் போனால் அங்கேயும் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது. பள்ளர்களுக்கென்றுள்ள ஊற்றில் ரெட்டிமாரும், தேவமாரும் தண்ணீர் எடுப்பார்கள். ஆனால் ஊருக்குப்போது வான கிணற்றில் பள்ளர்கள் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாது. அந்தக் கிணற்றில் மேல் ஜாதியினரே தண்ணீர் எடுத்தால் அதை ஆதிதிராவிடர்கள் ‘முதலாளிமார் கிணறு’ என்று சொல்லிச் சொல்லி அதற்கு ‘முதலாளிமார்’ கிணறு என்ற பெயரே ஆகிவிட்டது. ஆனால் முன்காலத்தில் ஊரில் எல்லோரிடமும் வரி வாங்கி எல்லோருக்கும் பொதுவாக வெட்டப்பட்ட கிணறு அது.

‘தெரு வழியே தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூடாது. கிணற்றில் தண்ணீர்

எடுக்கக்கூடாது’ என்னும் அநியாயச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் சில பள்ளர்கள் மீறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வப்போது அவர்களைக் கொண்டு நாசஞ்செய்து, பயமுறுத்திப், பள்ளர்களைத் தங்களுக்குப் பணிந்து நடக்கும் அடிமைகளாகவே வைத்து வந்திருக்கிறார்கள்.

எத்தனை ஆண்மையுள்ள ஆதிதிராவிடச் சிங்கங்கள் மீறி, தெரு வழியே தண்ணீர்க்குடம் கொண்டு போக, அவர்களை மடத்தின் முன்புற முள்ள வேப்பமரத்தில் கட்டிவைத்து, புளியம் விளாறினால் ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட அடித்திருக்கிறார்கள். எத்தனைபேருடைய உயிர்போயிருக்கிறது. இன்னும் எத்தனைபேர் ஒற்றைக் கையுடையவர்களாயும், ஒற்றைக்காலுடையவர்களாயும் ஆகி இருக்கிறார்கள். எத்தனை பேருக்கு இன்னும் அறைபட்ட அங்கத்தழும்புகள் அப்படியே கிடக்கின்றன. எத்தனைபேரமொட்டையடித்து தெருவைச்சுற்றி விளக்கு மாறால் அடித்து அவமானப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த அவமானங்களையெல்லாம் வர்ணித்தால் அதுவே பெரிய அவமான சோகப்புராணமாகி விடும்!

* * *

ஒரு நாள் மாடத்தி, தங்கள் ஊற்றிலிருந்து தண்ணீர் இரைத்துக்கொண்டு வந்தாள். அவள் புஞ்செய்யில் மாடுகள் மேய்ந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த ஒருவன் அவளிடம் சொல்லி விட்டான். பாவம், அவளுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலமுள்ள ஒரு சிறு புஞ்செய்தான் உண்டு. அதுதான் அவளின் உயிர் நாடி. அதில் அவ்வருடம் தானியம் விதைத்திருந்தாள். அத்தானியம் தான் ஒரு வருஷம் முழுவதற்கும் அவளையும், அவளின் இரண்டு பிள்ளைகளையும் பராமரிக்கவேண்டும். மூன்று காளைமாடுகள் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் விழுந்தால் தானியக்கதிர்களைவைத்து வைக்குமா? பேதைதுடியாய்த்துடித்து சீக்கிரம் போய் மாட்டைப்பத்தவேண்டும் என்ற அவசரத்தில், தண்ணீர்க்குடத்தோடு ஊரைச் சுற்றிப்போக வேண்டிய அவள், தன்னையுமறியாமல் தெருவழியே விறு விடுறென்று சென்று விட்டாள்.

மடத்தில் இருந்த மறவாசாதி வாலிபர்கள் அவளை மறித்து அடித்து— மொட்டையடித்து தெருவைச்சுற்றி அவமானப்படுத்தி ஊர்க்கூட்டம் போட்டு, வெற்றிலை பாக்கு வைத்து “செய்தது தப்பு” என்று ஊரை வணங்கும்படி செய்து, அய்ந்துருபாய் அபராதமும் கட்டும்படி செய்தார்கள். கடைசியில் அவள் புஞ்செய்யில் தேவமார் மாடுகள் பாதிக்குமேல் கதிரைத்தின்று விட்டன. அதற்கு ஒரு நீதியும் இல்லை. அவளிடம் கேட்டால் தன்

[தொடர்ச்சி 12ம் பக்கம்]

இலக்கியப் பகுதி.

களத்தில் கண்ணாடி.

“புலவர் அழகுவேலன்”

[★]

களத்தில் கண்ணாடி என்றால் வியப்பாகத்தானிருக்கும். படுகளத்தில் ஒப்பாரியா? ஒருக்காலும் இருக்காது. வேறென்ன? களம் என்ற சொல் தமிழரின் களங்கமற்ற வாழ்விடத்தைக் காட்டுவதாகும். ஆம். அவர் என்றென்றும் வாழ்வது களத்திலே தான். குளத்தங்கரையில்ல, ஆற்றங்கரையில்ல. அடுப்பங்கரையிலுமல்ல. தமிழர் வாழுகளம் ஒன்று நெற்களம், மற்றொன்று போர்க்களம். இரண்டிடங்களிலும் அவர்கள் தோற்றம் வாளைக்கையில் பிடித்திருப்பதே. அரிவாள், போர்வாள் என்பன அவற்றின் பெயர்கள். ஒருவாள் உயிரைக் காப்பாற்ற, மற்றொன்று மானத்தைக் காப்பாற்ற. இரண்டும் இன்றியமையாதவையே!

உணவுப்பொருளை உற்பத்திசெய்து, விளைந்த பொருள் வீட்டிற்கு வந்து, அவற்றை நாட்டு மக்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்காகவே வருந்தி முயல்பவன் நெற்போர்க் களத்தில் வாழ்கின்றான். மாட்டின் மாடாய், விடிகாலை முதல்நண்பகல்வரை, சேற்றிற்கிடந்து செழும்பயிர் விளைக்கும் நம் நாட்டின் உழவரின் நிலை யென்ன? பாடுபட்டுப் பலன் விளைக்கும் பாட்டாளிப்பட்டினி, மனைவி மக்கள் பட்டினி, மாடு கன்றும் பட்டினி. வறுமைப்பட்டினி, பஞ்சப்பேய், ஒட்டியவயிறு, உலர்ந்த கண், சோர்ந்தநடை—ஏன்? உழைத்தவன் நலமாக வாழ நாட்டிலே இடமில்லை—ஏன்?

இந்திய நாட்டில் இருக்கும் நிலம் 37½ கோடி ஏக்கர் ஆகும். இதில் பயிர் செய்யும் நிலம் 22½ கோடி. பாழாய்க் கிடக்கும் நிலம் 15 கோடி. வாழக்கூடிய மக்கள் மிகுதியாகக் கொண்டாலும் 45 கோடியிருக்கலாம். தலைக்கு அரைக்கோடி ஏக்கர் நிலம் இயற்கையிலேயே இருக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும் உழுது பயிர் செய்பவனுக்கு நிலங்கிடையாது. உழாமல் உழைக்காமல் முதலாளிகள், மிராசுதாரர்கள், இனாம்தாரர்கள் வாழ்கின்றனர். இதனை மாற்றவேண்டியது அவசியமா? இல்லையா? கேட்க ஆளில்லையா—அறிவு தாளில்லையா? என்று தான் உழவன் ஈடேறுவது? நாடு நாடாக ஆவது? உலகத்தொழில் யாவற்றிற்கும் உயிர் நாடியாயிருப்பது உழவுத் தொழில். அத்தொழிலைச் செய்பவன் ஏழை, வேழப்பில்லை, பயிர்த்தொழில் பள்ளி

கள் இல்லை. பட்டம்பெற்ற அறிவாளிகளின் கூட்டுறவில்லை. நூல் நிலையங்கள், உழவர்களுக்கு அறிவு புரட்டும் படக்காட்சிகள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள், அய்க்கியநாயச்சங்கங்கள் எவையுமில்லை. இவற்றில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்தவேண்டும்—செலுத்திற்றா? சங்கம் வாங்குவதற்கு அட்டும் அக்கரை தூங்கம் (மேன்மை) அடைவதற்கும் நாட்டுதல் வேண்டாமா? ஆங்கிலேயன் வரிமிகுதியும் வாங்குகிறான். அவன் மாதங்களில் கூட வரிமிகுக்கிறது—ஐளவரி பிப்பாவி என்றனர். இப்பொழுது என்ன வாழ்கிறது? நாடு ஈடேற உழவு சிறக்க வேண்டும். விஞ்ஞான முறையில் பயிர்த்தொழிலை வளர்க்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நாடு நாடாக மிளிகும். உறு பசியும், ஓவாப்பிணியும் செறுபகையும் சேராநியல்வது நாடு என்றார் வள்ளுவர். ஆனால் சதந்தரநாடு எங்கனும் பசி, பிணி, பகை. அப்பப்பா இதுவும் ஒரு நாடா? சாதிச்சண்டை சமயச் சடங்கு மண்டை கொண்டு விட்டது. மதவெறி அன்புக்கரையை அழித்துச் செல்கிறது. இவற்றால் தொழில் இழிவடைகிறது. இந்நிலை நீங்கச்செய்யவேண்டியவற்றை தெளிவாக உரைத்துள்ளார்—கவிஞர் பாரதியார். அவர் சொற்கேட்டு அதன்படி நடத்தலே அறிவுடைமையாகும். “உழவுக்குத் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டுகளித்திருப்போரை நீந்தனை செய்வோம்” நெற்களம் நெடுந்தொலைவு நம்மை அழைத்துச் சென்று விட்டது.

ஓய்வு பெற்றுள்ள நாம், அறப்போராற்றி அத்துறையில் பயிற்சியடைந்துள்ள நாம், பெரியார்கொட்டும் போர் முரசினொலிக்குச் செவிசாய்த்திருக்கும் வரிப்புலிகளாகிய நாம், கேட்க, சிந்திக்க, செயலாற்றத் துணைபுரியும், முன்னோர் புரிந்த மறப்போரை மறவாமல் நினைவிற்கொண்டு அறப்போராற்று வோமாக!

யாண்டும் வெள்ளம்போல் தமிழர் கூட்டம், வீரங்கொள்கூட்டம். இந்தி ஒழிக, தமிழ்வாழ்க! என்ற பேரொலி, உடலால் பலராயினும் உள்ளத்தால் ஒருவரே. மானங்காப்பதில் மறத்தமிழர் பிரிந்து வாழார். “மாணமிழ்க் பின் வாழாமை முன்னினிதே” “மயிர் நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னார்.

உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்” —என்பதே தமிழனின் இதயஒலி. மானங்காப்பதில் கட்சிமறையும், சாகிமதகிற வேறுபாடும் ஒழியும். மானமொன்றே நினைவிலிருக்கும். தமிழுக்குக் கட்சியில்லை. தமிழ் பொது, உயர், உடமை. காக்கவேண்டியது காளையின் கடமை.

நாட்டில் போர்! போர்! போர்! காளைகள் பாசறையில் காத்திருக்கின்றனர். காலமும் களனும் வாய்த்தால் காற்றுடன் கலந்த நெருப்பாகக் காட்சியளிப்பர். போர் முரசு தளபதியால் கொட்டுவிக்கப்பட்டது. போர்த்தலைவர்—தலையசைத்தார், தளபதி கட்டளை யிட்டார். மூண்டு விட்டது போர். போர் எழுச்சிஎங்கும்புரண்டது. துடித்தனர் இளைஞர். துள்ளினர் வீரர். துடிக்கடக்கிப் பள்ளியில் வைத்தார் படைத்தலைவர். அமைதி, ஆர்வார மீன்மை, நிதாவமனே தொண்டி இலையே தேவை. இவற்றிற்குக்கட்டுப்பட்டவர் படையில் சேரலாம். மற்றவர்களுக்குப் படையில்—அறப்போராட்டத்தில் இடமில்லையென்றார். தலைவர் கட்டளைக்கு கட்டுப்பட்டன காளைகள். அறப்போர் நடத்தினர் போர் வீரர்கள். மிக மிக அமைதியாகவே இருந்தனர். வீணாக ஆரவாரஞ்செய்யவேயில்லை. அவர்கள் தொண்டு நிதானமாகவேயிருந்தது ஆட்சியாளருக்கண்டு அஞ்சும் வகையிலே.

பாசறையே வாழ்விடமாகவும், படுகளமே பல்கலைக்கழகமாகவும், வெற்றியே படிப்பாகவும்; வீழ்ச்சியே சாவாகவும் கொண்டு வாழ்கின்றனர் வீரர்கள். இந்நிலையில் நாட்டு வீரர்கள் கற்க வேண்டிய இலக்கியம் எது?—அறிவுக்கு விருந்தளிக்கும் அஞ்சாமற வரின் வீர வாழ்க்கையல்லவோ? கேட்க வேண்டிய மொழி, காலத்திற்கேற்ற கருத்து மொழி, புரட்சிக்கவிஞரின் வீர மொழி தேவை.

“அல்லற் கஞ்சோம் கடுமொழி; சொல்லற்கஞ்சோம் ஒரு சிறை செல்லற் கஞ்சோம் அஞ்சோம் தூக்கிற் கஞ்சோம் இல்லுக்கோர் தமிழ்மறவர் ஈட்டுக் கோர் நாட்டுப்பெண் தொல்லை தரும் இந்தியினைக் கொல்லோமோ முரசே!”

இத்தகைய மொழியன்றோ இப்பொழுது நம்மவர்க்குத் தேவை? பரணி பாடியசெயந் கொண்டானின் போர்ப்பாட்டைப்படியுங்கள். வீறுபெறுங்கள். அறப்போருக்கு, இரத்தப் போருக்கு ஆயத்தமாயிருங்கள். (இரத்தம்-மொழி) உங்கள் உடற்குகுதியை மாற்றாணுக்குப் பறி கொடாதீர். உங்கள் நாட்டான் உங்கள் மீது குதிரையேறக் குனியாதீர்கள். பணி மலை வரை படையெடுத்துச் சென்று வேற்றவரை வென்று வெற்றித் தூண் நாட்டிய வீரர்களின் வழி வழி வந்த மறத்

(தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்)

அம்பலம்.

“பிரகாசமான” வரவேற்பு!

நமது சென்னை மாகாணக்கவர்னர்—மகாராஜாவுக்கு சென்ற மாதம் 25-ம் தேதி சென்னைப் பொது மக்களின் பிரதிநிதிகளான கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்கள் அளித்த கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்களின் கண்பலம் வரவேற்பு இருக்கிறதே அதுதான் “பிரகாசமான” வரவேற்பு என்று கூறவேண்டியிருக்கிறது.

புத்திய காங்கரஸ் நோய் காரணமாக கவர்னர், இப்பொழுது மகாராஜா கவர்னர், இந்த மாகாணத்தில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் முதல் இந்தியக் கவர்னர். உஸ்மான்சாகிப்பும் சர். கே. வி. ரெட்டியாரும் மகாராஜாக்களா என்ன? இல்லை, பார்ப்பனர்களா என்ன? அப்படியிருக்கத் தேசியப் பக்தர்களின் கண்களுக்கு, சூத்திரர்களும் துலுக்கர்களும் அளவளவல் எப்படியிருக்கிற கவர்னர்கள் என்று காணப்படுவார்கள்? அது எப்படியோ போகட்டும்.

இந்த முதல் இந்தியக் கவர்னரான மகாமகானம் தங்கிய மகாராஜா கிருஷ்ணகுமார் சின்னக்குத் திராவிடப் பொது மக்களின் வரவேற்பு எப்படி என்பதைத் திராவிடப் பொதுமக்கள் அவர் பதவியேற்றபோதே காண்பித்திருக்கிறார்கள். திராவிடர்களின் அவமானச் சின்னம் என்கிற தீர்ப்பையும், இந்த இழிவு துடைக்கப்பட்டேயாக வேண்டும் என்கிற உறுதியையும் பொது மக்கள் விளக்கிவிட்டார்கள். மேலும் பொது மக்களின் இந்த முடிவு, பார்ப்பனவிஷப் பூச்சிகள் பழைய ஏடுகளை அழித்தது போல் அழித்து விடமுடியாதபடி உலகமுள்ள மட்டும் கல்மேல் எழுத்துப்போல் காணப்படும் என்பதும் உறுதி.

இப்பேர்ப்பட்ட கவர்னருக்குத் தான் அதாவது பொது மக்களால் வெறுக்கப்பட்ட கவர்னருக்குத் தான், சென்னைப் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளான கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர்கள் என்பவர்கள் சென்ற வாரம் மிகமிகப் “பிரகாச

மான” வரவேற்பை அளித்திருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷன் கவர்னருக்களித்திருக்கும் வரவேற்பு வைபவம் கார்ப்பரேஷன் சரீர்த்தியே, மிக முக்கியமான—இருள் சூழ்ந்த நிலையில் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற அனைத்தும் அவ்வளவு முக்கியமானது (வடநாட்டுச் சம்பிரதாயத்திற்கு ஒத்ததாக இருக்கலாம்) கவர்னரை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். பொது மக்களில் யாருக்குமே தெரிபாதபடி—பொது மக்கள் யாருமே நெருங்காதபடி—கொடுக்கினால் துரத்தியடிக்கும்படி. ராணுவ வீரர்களை நிறுத்தி—புராதான சூழ்ந்த சபையாக சபதினத்தில் நாகரீகமாக வெளி ஆடம்பரமில்லாமல்! நடக்கும் சார்ப்பு முகூர்த்தச் சடங்குமாதிரி—இதை நடத்தியிருக்கிறார்கள் கவுன்சிலர்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அர்த்தமில்லாத வரவேற்புக்கு ஒத்துக் கொண்டு, “கண்ணியமான மேற்குலம் என்று பேசிக்கொள்ளும் கணவனே விபசாரத்துக்கு ஒத்தாசை செய்ய, அவன் மனை விபை நாடி, வெளியார் எங்கே பார்த்துவிடப் போகிறார்களோ என்ற பயத்தின் மீது, தன்னை மறைத்துச் செல்லும் ஒரு தன வந்தனைப்” போல மகாராஜா கவர்னரும் இந்த வைபவத்திற்கு வந்து போய்விட்டார்.

கருப்புக் கொடிகளைக் கண்டு—பொதுமக்களின் வெறுப்பைக்கண்டு கவர்னர் பயப்படுவதிலே அர்த்தமிருக்கலாம். பொது மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாக நாம் இந்த “எதிரீக்குக் காட்டிக் கொடுத்து, கைலாகு கொடுத்து வரவேற்கும் பரம்பரை வரவேற்பை நடத்தவேண்டியிருக்கிறதே! நடத்துவதற்கு முன்னால்—நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே ஏதாவது அந்த மனுஷனுக்கு வெறுப்பான முறையில் நடந்துவிட்டால் என்ன செய்வது” என்கிற முறையில் கவுன்சிலர்களும், குறிப்பாக மேயர் ராமராவ் அவர்களும் எண்ணி அஞ்சியிருக்கலாம். ஆனால் பயப்படத் தேவையில்லாத நிலையில்—பொதுமக்களின் தலைவர் போரை நிறுத்தியிருக்கிறோம்

என்ற அறிவிப்பை அம்பலமாக்கிய பிறகும்—வந்தவரும் வரவேற்றவர்களும் இப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் அதற்கு அர்த்தமென்ன? “தான் திருடி பிறரை நம்பாள்” என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன உதாரணம் வேண்டும்.

இந்த “எழுச்சி” மிக்க வரவேற்பிலே, உற்சாகமாக (?) கவர்னர் மகாராஜாவும் பேசியிருக்கிறார். இப்பேச்சில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியது, “தன்னைப் பொது மக்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்றாலும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் பார்ப்பனியப் பாதுகாவல் பெரிது என்பதையும், வலிமையுடையது என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டு விட்டேன்” என்று அவர் கூறாமல் கூறியிருக்கும் பகுதியாகும். மேலும் தென்னாட்டவர்களை வடநாட்டவர்களும் வெறுக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை—டி.வி.சட்டசபையில் தேமுர் இராமலிங்கனார் கேட்டபோது மழுப்பப்பட்ட பிரச்சனையை—ஆச்சாரியாரும் முர்த்திகளும் அநேக காலமாய் அறிவித்து வந்ததை, அப்பட்டமாக அம்பலப்படுத்தியிருப்பது மற்றொன்று ஆகும்.

பொதுமக்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக, பார்ப்பனியத்தின் பாதுகாவலால், இந்நாட்டு மக்களின் அவமானச் சின்னமாக இருப்பதைப் பற்றிக் கொஞ்சமும் கவலைப்படாமல், இந்நாட்டை ஆளும் எஜமான் என்கிற பொய்க் கவுரவத்தைக் காபாற்றப்பாடுபடும் தன்மைதான் இதிலிருந்து புலனாகிறதே தவிர வேறென்ன? “ஆளப்படும் மக்களின் விருப்பமே ஆட்சிக்கு மாட்சியைத் தரும்” என்னும் உலக உண்மையை, ஆண்டவனின் அவதாரப் பிண்டம் என்று பித்தலாட்டம் பேசி வந்த பரம்பரையிலுதித்த—வடநாட்டு மார்வாரி மன்னரிடம் எப்படித்தான் ஜனநாயகத்தை எதிர்பார்க்க முடியும்? இந்த நாட்டில் மகாராஜாக்களின் உற்பத்தியும், வளர்ச்சியும் ஏன் அழிவும்கூட பார்ப்பனியத்தின் நன்மைக்காகவும், பாதுகாப்புக்காகவுமே ஆதி முதல் இருந்து வருகிறது என்கிற உண்மையையும் நாம் எப்படி எண்ணாமல் இருக்க முடியும்? இந்த நிலை அறவே மாற வேண்டுமானால், பார்ப்பனியமும்

(தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம்)

குடி அரசு

2-10-48 சனிக்கிழமை.

கிராமந்தோறும் கட்டுப்பாணைச் சாராயம்,

மதுவிலக்கின் எதிரொலி.

நமது சென்னை மாகாணம் பூராவும் இன்று முதல் பூரண மது விலக்கு அமுலுக்கு வந்தா ளிட்டது. இந்தியாவிலேயே—என்? உலகிலேயே—பூரண மதுவிலக்கை அமுல் நடத்துகிறவர்கள் சென்னை சர்க்கார்தான்! என்று பெருமையடித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை ரகசியம் என்ன? பதவியிலுள்ள காங்கிரசாருக்கு மதுவிலக்கை இன்னும் சிறிது காலத்திற்கு ஒத்திப்போடலாம் என்ற எண்ணம்தான். ஆனால் வெளியிலுள்ள காங்கிரசாருக்கு—அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் தோழர் காமராஜருக்கு “அதெல்லாம் முடியாது. உடனடியாகப் பூரண மது விலக்கு அமுலுக்கு வரவேண்டும்” என்பதில் அபாரக் கவலை. இம் மாதிரி அவர் கூறுவது இது முதல் தடவையல்ல.

முன்பு தோழர் பிரகாசம் அவர்கள் பிரதமராயிருந்த காலத்திலும் இதே மாதிரி கூறினவர்தான் தோழர் காமராஜர். அதற்கு ஒத்துக்கு மத்தாளமாக தோழர் ஆச்சாரியார் அவர்களும் கூறினார். அது போலவேதான் இப்பொழுதும் தோழர் ரெட்டியார் அவர்கள் பிரதமராய் இருக்கும் போதும் கூறுகிறார் தோழர் காமராஜர்.

தோழர் காமராஜர் அவர்களுக்கு மதுவிலக்குக் காரியத்தில் அதிகக் கவலை இருக்கிறதோ, இல்லை யோ அது ஒருபுறமிருக்க, பதவியிலிருக்கிற பிரதமரை மீட்டுவதற்கு நல்லதொரு ஆயுதமாகப் “பூரண மதுவிலக்கு” என்பதை உபயோகித்து வந்தார். இப்போது அவர் நினைத்ததெல்லாம் “எப்படியும் பிரதமர் ரெட்டியார் அவர்கள் அக்டோபர் 2ல் பூரண மது விலக்கை அமுலுக்குக் கொண்டுவர மாட்டார். அதையே சாக்காக வைத்துக்கொண்டு நம்பிக்கையில் லாத்தீர்மானம் கொண்டு வந்து

ரெட்டியார் ஆட்சியை ஒழித்து விட்டு—தன்னிடம் பக்தி விசுவாசமாக நடந்துவரும் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்குப் பிரதமர் பட்டம் கட்டி விடலாம்” என்று கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார். அய்யோ, பாவம்! அந்த எண்ணத்தில் மண்விழுந்தா விட்டது. “என்ன ஆனாலும் சரி! பூரண மதுவிலக்கை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்தே தீருவது” என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டார் தோழர் ஓமாந்தூரார் அவர்கள். அந்தப்படியே செய்து விட்டார். இனி வேறு என்ன புது வழி கண்டு பிடிப்பாரோ, காமராஜர் நாமறியோம்.

அது எவ்வாறோ போகட்டும். காங்கிரஸ் குடும்பத்திற்குள்ளே நடக்கிற பதவி வேட்டைச் சண்டை எப்படியெப்படி எல்லாமோ நடக்கட்டும். நமக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. காங்கிரசின் பேரால் யார் பதவிக்கு வந்தாலும், வடநாட்டான் ஆட்கிறபடி ஆடவேண்டியவர்களே தவிர, சுயமாக இவர்களாகச் சாதிக்கப்போகிற காரியம் ஒன்றும் இல்லை.

அது ஒருபுறமிருக்க, இப்போது அமுலுக்கு வந்திருக்கும் பூரண மதுவிலக்கு யோக்கியத்தைப் பற்றி யோசிப்போம். நேற்று வரை மதுவிலக்கு அமுல் நடத்திவரும் ஜில்லாக்களின் நடவடிக்கைகளை எண்ணிப் பாருங்கள். உதாரணத்துக்காக, ஈரோட்டையே எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், வாரம்சவறாகு மதுவிலக்குச் சட்டப்படி வழக்குத் தொடருவதும், தண்டிப்பதும் நடைபெற்று வருகின்றன. வழக்கு விபரத்தைப் பார்த்தால் சிரிப்புக்கு இடமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏன் என்றால், போதையுடன் இருந்தவர்களையும், ஏதோ கொஞ்சமாகவோ, சற்று அதிகமாகவோ கட்டுப்பாணைச் சாராயம் முதலானவைகள் வைத்திருந்ததா

கவோதான், மிக மிக அதிகமான வழக்குத் தொடரப்பட்டு வருகின்றனவே தவிர, இவைகளுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாக எங்கு உற்பத்தி செய்கின்றனர்? என்பவைகளைத் தெரிந்து வழக்குத் தொடருவதாக நமக்குத் தோன்றவில்லை. அம்மாதிரியான இடங்கள்—பேர்வழிகள் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு தெரியவில்லை என்றோ—கண்டுபிடிக்க முடியாத காரியம் என்றோ நாம் கருதவில்லை. இருக்கிற நெருக்கடி எல்லாம் உண்மைக் குற்றவாளி மீது வழக்குத் தொடரப் போலீசாருக்குத் தெரியும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். காரணம் நிலைமை அவ்வாறு இருக்கிறது. அவர்கள் (போலீஸ்)தான் என்ன செய்வார்கள்?

காங்கிரஸ் அதிகாரத்துக்கு வந்ததும், கிராமத்திலுள்ள பணக்காரர்கள்—செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களாகி விட்டார்கள். சதா கதர்தான்! இரவு பகலாகப் பறக்கிறது அசோகச் சக்கரக்கொடி அவர்களது மாளிகையில்! நமது மந்திரி மார்களோ—சற்றுப்பிரயாணம் வந்தால் தங்குவது அவர்களது வீடுகளில் தான்.

இந்த மாதிரியான நிலைமையில் அப்பேர்ப்பட்டவர்களாலோ—அல்லது அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களாலோ கட்டுப்பாணைச்சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது என்று தெரிந்தாலும், எப்படிப் போலீசார் தானாகட்டும் கேஸ் போடமுடியும்? அப்படியே கேஸ் போட்டாலும் கேஸ் நிலைக்குமா? கேஸ் எப்படியோ தொலையட்டும். கேஸ் போட்ட போலீஸ் அதிகாரிக்குத் தொல்லை ஏற்படாமலாவது இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டா? என்பன போன்றவைகளை யெல்லாம் நன்கு சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

தோழர் காந்தியாரே உயிர் பெற்று வந்து “மது விலக்குவெற்றியளிக்கவில்லை. மது விலக்குச் சட்டத்தில் உள்ள தண்டனைப் பகுதியை எடுத்து விடலாம்” என்று கூறினால்கூட கள்ள வியாபாரம் செய்து கைகண்ட பேர்வழிகளான புதுக்கதர் பக்தர்கள் “முடியவே முடியாது. மது விலக்குச் சட்டம் அப்படியே தான் இருக்கவேண்டும்” என்று சொல்லுவார்கள் போலிருக்கிறது. டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களைப் பிரதமராகக்

கொண்டு வரவேண்டும் என்று படாத பாடுபடுகிறதைப்பார்த்தால், தோழர் காமராஜர் அவர்களுக்கு நாம் மேலே குறிப்பிட்ட புதுப்பக் தர்களின் ஆதரவும் நிறைய இருக்குமோ என்று கூட சந்தேகப் படுகிறோம்.

ஆகவே தோழர் ஒமந்தாரார் அவர்கள், மதுவிலக்கு வெற்றிதர வேண்டுமென்று உண்மையிலேயே நம்புவாரானால், பூரண மதுவிலக்கை அமுலுக்குக்கொண்டு வந்த தோடுநிலைமல், சற்று தைரியமாக —ஸ்பெஷல் போலீஸ் வைத்து— திடீர் சோதனைகள் போட்டு— கள்ள வியாபாரிகளைக் கையும் களவுமாகப் பிடித்து அம்பலப் படுத்த முன்வரவேண்டுகிறோம்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் போதையுடன் இருப்பவர்களையும், கள்ளச்சரக்குக் கொண்டு வருபவர்களையும் தண்டிக்காமல், சாட்சியமாக எடுத்துக்கொண்டு, கள்ளத்தனமாக மதுவகைகள் உற்பத்தி செய்பவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முனைய வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோம்.

பூரண மதுவிலக்கு வெற்றிபெறுக! ஆனால் முடியுமா? பார்ப்போம்!

★

அத்தி பூத்தது!

★

சென்னை ஹைகோர்ட் ஏற்பட்ட சமார் 100 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இன்றுதான் ஒரு தமிழ் (திராவிட) மகனான தோழர் என். சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் பதவி கிடைத்திருக்கிறது! நாம் மிகமிக மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அதைவிட ஆச்சரியமும் படுகிறோம்.

உண்மையில், முதலில் நாம் இந்த சேதியைக் கேட்டு நம்பவில்லை. தேசியப்பத்திரிக்கைகளில் கூட பார்த்ததும் நம்ப முடியவில்லை. நமது 'விடுதலை'யில் அதுவும் அய்யா அவர்களே கையெழுத்திட்டு 25-9-48 தேதியில் எழுதியிருக்கும் தலையங்கத்தைப் படித்துப் பார்த்த பின்னர் தான் ஊர்ஜிதம் செய்ய முடிந்தது. ஏன் நமக்கு அந்த நிலை ஏற்பட்டதென்றால், இப்போது கவர்னர்—ஜெனரலாக வீற்றிருப்பவர் அதாவது ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் உத்தியோக நியமனம் செய்யும் அதிகாரத்தை உடையவர் தோழர் ஆச்

தயாராகுங்கள்! தயாராக இருங்கள்!!

மறியல் துவங்கும் நாள் தூரத்தில் இல்லை. மாதக்கணக்கில் இல்லை. கண்டிப்பாக வாரக்கணக்கில் தான்!

எனவே,

உடலைத் தேற்றிக்கொள்ளுங்கள்! ஜெயில் உணவு, உடை, தனியாயிருத்தல் ஆகியவைகளுக்கேற்பப்பழக்கிக்கொள்ளுங்கள்! குடும்ப காரியங்கள் ஏதாவது இருந்தால் அவைகளைச் சரி செய்து கொள்ளுங்கள்! பிள்ளை குட்டிகளைப் பாதுகாக்க வசதி செய்து விடுங்கள்!

தயாராக இருங்கள்!

—பெரியார்.

சாரியார்! அதிலும் அவரதுமந்திரி சபையில் அவரது மதிப்புக்குரிய தோழர் என். கோபால்சாமி அய்யங்கார் இருக்கும் போதே "இந்த அக்கிரமம் நடக்கலாமா?" என்று அக்கிரகாரங்கள் அலறி துடிக்கும் அல்லவா? அதை நினைத்துத்தான் ஆச்சரியமுற்றோம்.

நூறு ஆண்டுகளாக நடவாத அடாதகாரியம்—அன்பர் ஆச்சாரியார் ஆட்சியில் நடக்கலாமா? எங்காவது அத்தி பூக்குமா? ஒருக்காலும் இல்லை.

நடவாத காரியம் நடந்து விட்டதால் தான் அதை நாம் அத்தி பூத்தது! என்கிறோம்.

வாழ்க சோமசுந்தரம்! ஒழிக குலத்துக்கு ஒரு நீதி!!

நிலவுக எங்கும் வகுப்புவாரி பிரதி நிதித்துவம்!!!

[:●:]

அக்டோபர் 8, 9. மறந்து விடாதீர்!

திராவிட மக்கள்! 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் அத்தனை பேரும் வாக்காளர்களாகப் பதிவு செய்து கொள்த் தவறாதீர்கள்! எழுதப்படிக்க தெரிந்தாலும் சரி,

தேரியாலிட்டாலும் சரி 21வயது வந்தோர் அனைவரும் வாக்காளர்களாகலாம்.

வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிப்பில் பித்தலாட்டம் நடந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. எனவே, முன்னெச்சரிக்கையாயிருங்கள்! ஏமாந்துவிடாதீர்கள்!!

★

ஈரோடு முல்தானிகள், மார்வாரிகள் முயற்சி!

பவநகர் மகாராஜா கவர்னர் பிரபு அவர்கள் அக்டோபர் முதல் வாரத்தில் உதகமண்டலத்திற்கு வருவதாகப் பத்திரிகைச் செய்தி. இதைப்பார்த்த ஈரோட்டிலுள்ள லேவாதேவி பாங்குகள் வைத்து நடத்திவரும் முல்தானிகள் எப்படியாவது பவநகர் மகாராஜா அவர்களை ஈரோட்டிற்கு வரவழைக்கத் திட்டமிட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதற்காக முனிசிபல் கவுன்சிலர் தோழர் கேசவலால் சேட் அவர்கள் பெருமுயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். "நான் ஆச்சு; பவநகரை ஈரோடு நகருக்கு அழைத்து வருகிறேன்" என்று கூறி அச்சாரம் வாங்கி வருகிறார்கள்.

இப்போது புரிகிறதா?

காங்கரஸ் திராவிடர்களே!

கவர்னர்—ஜெனரல்:—தோழர் சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார்—பார்ப்பனர் பிரதம மந்திரி:—பண்டித ஜவர்லால் நேரு—பார்ப்பனர் உதவி மந்திரி:—சத்திய நாராயண சின்ஹா—பார்ப்பனர் மற்றும்,

என். கோபால்சாமி அய்யங்கார்—பார்ப்பனர் கே. சந்தானம் அய்யங்கார்—பார்ப்பனர்.

நாங்கள் ஏன் "வடநாட்டு ஆதிக்கம் ஒழிக!" என்கிறோம். "திராவிடநாடு திராவிடருக்கே!" என்று கூறுகிறோம் என்பது இப்பொழுதாவது புரிகிறதா? காங்கரஸ் திராவிடர்களே!

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அதற்குப் பாதங்கழுவித் “தீர்த் தம்” குடிக்கும், பாதுகா மன்னர் களான விபீஷணர்களும் அல்லவா முதலில் தன் போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்— மாற்றிக் கொள்ளச் செய்யவேண்டும் என்பதைத்தான் எப்படி எண்ணாமல் இருக்க முடியும்?

தென்னாட்டவர்களை வட நாட்டவர்கள் ஏன் வெறுக்கின்றார்கள்? வட நாட்டு மக்களைத் தன் காலடிக்கீழ்ப்படுத்தி, பொருள் தாரத்துறையை முற்றுகையிட்டு, அரசியல் துறையில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்கிற குற்றச் சாட்டைக் கூற முடியுமா? வட நாட்டுச் சீதா தேவர்களைத் தென்னாட்டு இராவணர்கள் தூக்கி வந்து விடுகிறார்கள் என்கிற பழியைத்தான் சமததவிட முடியுமா? மாறாக அவர்களுக்கு ஆபத்து வருகிற ஒவ்வொரு மீவளையிலும், பூகம்பம் என்றாலும், வெள்ளப் பெருக்கு என்றாலும், பெண்சாதிகளை மற்றவர்கள் அடித்துக் கொண்டு போனாலும் நம்மிடம் ஓடிவந்து சப்தம் போட்டு நம்மையல்லவா அழைக்கிறார்கள். தென்னாட்டைத்தானே வடநாட்டு வியாபார வேந்தர்கள், உப்பு முதல்கற்பூரம்வரைத் தங்களை எதிர்பார்த்து வாழவேண்டும் என்கிற நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள்— அப்படியிருக்கத் தென்னாட்டவர்களை வடநாட்டவர்கள் ஏன் வெறுக்க வேண்டும்?

இப்படிக்கேட்பதால் தென்னாட்டவர்களை வடநாட்டவர்கள் வெறுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறக்கவில்லை. நம்மைக் காட்டிலும் வெறுக்கப் பழகியவர்களில் அவர்களே தலை சிறந்தவர்கள் என்பதை, அங்கு சென்று வாழ்ந்து, அவர்கள் உத்தியோகத்திலும் போட்டி போட்டு, உத்தியோக மண்டலங்களில் ஆதிக்கம் வகித்துவரும் பார்ப்பனர்களே ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வற்புறுத்திக் கூறுவார்கள். இதற்குத் திராவிடன் என்ன செய்வான்? பார்ப்பன இளைஞர்கள் தென்னாட்டிலேயே தங்களை வைத்துக் கொண்டு, வடநாடு சென்று வடநாட்டு இளைஞர்களை போட்டி போட்டுத்தோல்வியடையச் செய்கிறார்கள் என்றால்

என்ன செய்வான்? இந்த உண்மையையாவது மகாராஜா கவர்னர், இங்கு வந்ததின் பயனாகத் தெரிந்துகொண்டு, அங்கு சந்தர்ப்பம் வந்து கூறுவாரானால் வீண், அபாண்டமான விரோதத்திற்கு இடமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வாரா?

பேசாதே!

தமிழ்ப்புலவர்களே! நீங்கள் பேசக்கூடாது. ஆம்—இந்தியை எதிர்த்து நீங்கள் பேசக்கூடாது. இது கல்வி மந்திரியார் உத்திரவு! ரொம்ப நியாயந்தானே! தமிழ்-தமிழ் வகுப்பு-தமிழ் பாடம் என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டு ஆரிய புராண இனிகாசப் பாடங்களைப் போதித்து வருகிற நீங்கள் ஆரியத்துக்கெதிராக சொந்தமான இந்தியை எதிர்ப்பதென்றால் என்ன நியாயம்?

இனி நீங்கள் இந்தியை எதிர்ப்பதற்கு முன் தமிழ் பாடப்புத்தகத்திலுள்ள தமிழுக்கு-தமிழனுக்கு—தமிழ் நாட்டுக்குச் சம்பந்த மில்லாததும், சரித்திர ஆதாரமில்லாததுமான பொய்யும், புளுகும் நிறைந்த புராண, இதிகாசப்பகுதிகளை எடுத்து விடும்படி கிளர்ச்சி செய்யுங்கள். ஒரு சமயம் கல்வி மந்திரியார் விருப்பம் அதுவாக இருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் என்றால் அவர்தான் தமிழை வளர்க்க “அவினாசியார் அவதாரம்” எடுத்திருப்பதாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறார்! அதையும்பார்த்து விடுவோமே!

இந்தி எதிர்ப்பு “புஸ்” என்று போய் விடும் எனக் கனவு கண்டு கொண்டிருந்த கல்வி மந்திரியார் இன்றைக்குத் தமிழ் புலவர்களுக்குப் “பேசாதே!” என்று தடை விதித்தாக வேண்டிய அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிற தென்பதை எண்ணும் போது மகிழ்கிறோம்; வரவேற்கிறோம் தடை உத்திரவை! எதிர்பார்க்கிறோம் இன்னும் பல விநோதங்களை!!

இந்தி எதிர்ப்பு கிலி.

“இந்தியை எதிர்த்து மறியல் செய்ய உரிமை உண்டு” என்று சொல்லிவிட்டால் கொஞ்ச நாளில் தானாகவே இயக்கம் செத்து விடும் என்று நினைத்தார்கள் சர்க்கார்; ஏமாந்தனர்!

என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. தங்களை (காங்கிரசாரை) வெள்ளைக்காரன் லாரி

யில் ஏற்றிக்கொண்டுபோய் எல்லை தாட்டிவிட்ட சங்கதி ஞாபகத்துக்கு வந்தது போலும்! அய்யோ பாவம்! அந்த மனிதத்தன்மையற்ற காரியத்தைச் செய்து காங்கரஸ் ஏடுகளே கண்டித்து எழுத ஆரம்பித்துவிட்டன!

பிறகு வேறு வழி ஒன்றையும் காணோம். சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் 41-வது செக்ஷன் அமுலில் இருக்கிறதல்லவா? அந்த செக்ஷன்படி அனுமதியில்லாமல் ஊர்வலமாகச் சென்றனர் என்று கைது செய்தனர். அந்த செக்ஷன் உத்திரவு செப்டம்பர் மாதம் முடிய செனையில் போடப்பட்டிருந்தது.

“மீண்டும் இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் உண்டு—ரிச்சயமாக—அதுவும், மாதக்கணக்கில் இல்லை—வாரக்கணக்கில்தான் தேதி குறிப்பிடப்படும்” என்று பெரியார் கூறி விட்டார்!

சர்க்காருக்கு இந்தி எதிர்ப்புக் கிலி ஏற்பட்டு விட்டது. 41-வது செக்ஷன்படி போட்ட உத்திரவு காலாவதியாகி விட்டதை மீண்டும் நவம்பர் 30-தேதி வரைக்கும் நீடிக்கும்படி உத்திரவு போட்டுவிட்டார்கள்!

தமிழர்களே! உங்களை சிறைக்கு வரவேற்க 41-வது செக்ஷன் தயாராயிருக்கிறது. பெரியார் உத்திரவும் ஈரோடு மாநாட்டில் கிடைத்து விடும்! தயாராகுங்கள்!!

மகாராஜா ஆட்சி!

பஞ்ச நிவாரணக் கடைகளில் இதுவரை 6. அவுன்ஸ் அரிசி கொடுத்து வந்ததை இனி 4 அவுன்ஸாகக் குறைக்கப்படலாம்! ரேஷன் ஷாப்புகளிலும் 2 அவுன்ஸ் அரிசி குறைக்கப்படும்!

ஆனால் பவநகர் மகாராஜா அவர்கள் சென்னை கவர்னர் பிரபுவாக வந்த பின் முதன் முதலாக 28—9—48 தேதி கிண்டி சர்க்கார் மாளிகையில் “கார்டன் பார்ட்டி” நடத்தினார் அதற்கு விஜயம் செய்தவர்கள் ஆயிரம்பேர்! மகாராஜா ஆட்சியல்லவா? அவசியந்தானே!

முன்னாள் வெள்ளைக்காரகவர்னர் சர். ஆர்தர் ஹோப் என்ன இருந்தாலும் சாதாரண ஆள்தானே. அதனால்தான் அந்தப் “பயித்தியக்காரன்” அந்தக்காலத்தில்—மக்களுக்கு உணவுப்பஞ்சம்; ஆகவே எனக்கு எங்கும் டிபார்ட்டி; டின்னர் பார்ட்டி நடத்தக்

[6ம்பக்கத் தொடர்ச்சி]

தமிழர்களே! நாட்டிற்காக, மொழிக்காகப் போரிட்டுப் பெறுவது புகழெனின் உயிரையுங் கொடுப்பவர் உங்கள் முன்னோர். பழியொடுகலந்து வருவது உலகமே ஆனாலும் ஏற்க மாட்டார்கள். அத்தகைய வீரரும் வீராங்கனைகளும் வீற்றிருந்தமையாற்றான் தமிழ் நாடு தனி நாடாகத்திகழ்ந்தது. அற்பப்பதவிக்காக மொழியை, மக்களைக் காட்டிக்கொடுத்து உயிர் வாழ எண்ணுவது மானமுடைய தமிழனுக்கு மாண்பல்ல, மரபுமன்று. மானமிழக்க நேரிட்டால் உயிரைக் கொடுத்தாவது மானத்தைக் காப்பாற்றினவன் தமிழனே யன்றிப், பதவிகிட்டாவிட்டால் பாற்கடலில் வீழ்ந்து படுகொலைக்கு ஆளாவேன் என்று பகர்ந்து பதவியேற்று, பழிக்கேதுவாய் மொழிக்குற்றம் புரிந்து, முப்புரியாளின் முழுங்கை சொரிந்து வாழ்பவன் ஆண்மகனாக இருக்கவேமுடியாது. அப்படியிருப்பானேல் விதி விலக்காகத்தான் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய விதி விலக்குகள் இலக்கணத்தில் புலவர்களுக்கு வேண்டப்படுவதாயினும் அரசியலில் மக்களுக்கு ஆகாது. இவை நீங்குங்காலமே நாட்டின் நற்காலமாகும். தமிழுக்குப் பணியாற்றுவோரைத் தாழ்வுபடுத்தும் எந்தத்தனிமனிதனாலும் நாட்டிற்குப்பயனில்லை.—பரம்பரையாகவந்த அடிமைப் புத்தி அழிக. சாதி வெறி ஒழிக. தமிழின் மாட்சி நிலவுக.—இதற்காகக் காட்டப்பட வேண்டிய இலக்கிய ஒவியம்; இன்பப்படக்காட்சி, இதோ ஒன்று தருகின்றேன். வீர மணிகளே! விழிப்புடன் பாருங்கள்.

களம்—போர்க் களம், பகைவரை பழி வாங்கிய களம். வடவரை வாட்டிய களம், கனகவிசயரைக் கலங்கச் செய்த களம்; கொங்கர் செங்களரைக்குலை நடுங்கச்செய்த களம். நூற்றுவர் கன்னரை நொறுங்கச் செய்த களம்; நண்ணாரையட்டகளம்—போர்க்களம். சோழன் செங்கணான்; தென்னாட்டான், தமிழன், புனல் நாடன் போர் புரிந்த களம். பழ நாட்டிரே! பதறாதீர் வாருங்கள், அதோ பாருங்கள். சற்று போர்க்களத்துள்ளே நுழைந்து காணுங்கள். அகக்கண்ணும் புறக்கண்ணும் அகல விரியட்டும். நன்றாகத் திறக்கட்டும். அச்சம் அகல, அறிவு பெருக, வீரம் பிறக்க, வெற்றி

கூடாது என்று சொல்லி விட்டான் அதையறிந்து தான் சாதாரண ஆளை நியமிக்காமல் நம்மசர்க்கார்—மக்கள் பட்டினி கிடந்தாலும், மாண்டாலும்—கவர்னர் அந்தஸ்தைக் காப்பாற்றாமகாரா ஜாவை நியமித்திருக்கிறார்கள்! சரியான முளை!!

நிலவ, சுற்றம் ஓங்க, சூழ் கலி நீங்கப்பார். இதோ போர்க்களம். மின்னலொளிபோல் சோழனின் வானொளி வீசுகின்றது—போர்வாளின் வீச்சொன்றுக்கு எண்ணற்ற தலைகள் இடம் பெயர்கின்றன. பகைவரை தூழிலாட்டுகின்றனர் (கொன்று குவிக்கின்றனர்) சோழனும் அவன் படை வீரரும். வடவர்கள் அஞ்சிப்புறங்கொடுத்தோடினர். வென்றனர் தமிழ் வீரர். தமிழ்ப்படை வென்றது—வெற்றி முரசார்த்தது. சங்கம் முழுங்கின. மகளிர் அகமகிழ்ந்தனர். அஞ்சா நெஞ்சுடன் எதிர்த்து, உருத்து (கோபித்துப்) போர் புரிந்தமையால் வெற்றியை வாங்கித்தந்த வாளை வலக்கையில் பிடித்தனர். வீரரின் வாளால் வெட்டுண்ட பகைவரின் நீண்டகைகள் கேடகத்தோடு அறுபட்டுத் தரையில் கிடந்தன. போர் முடிவில் வெற்றிபெற்ற தமிழர் வீட்டைந்தனர். போர் முடியும்வரை பதுங்கிக்கிடந்த ஓரி (கிழநரி, ஆண்நரி)கள் ஒவ்வொன்றாய் வெளி வந்தன; ஆகஸ்டு தியாகிகளைப்போல. ஒவ்வொன்றும் போட்டியிட்டுக் கொண்டு ஓடிக் கேடகத்தோடு கிடந்த கைகளைச் சமந்து சென்றன. அவற்றுள் ஒருநரி (ஓரி) கேடகத்தோடு கூடிய கையைப் பக்கத்திலேயே வைத்தது. முதலில் கேடகத்தைத் தன் வாயால் கவ்வியெடுத்தது. அதற்குள் எவரேனும் வந்துவிடுவரோ என்ற அச்சம் எழவே பக்கங்களில் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தது. அப்பார்வையைப் புலவர் பொய்கையார் படமெடுத்தார். அப்போர்க்களக் காட்சியை எதிர்கால இளைஞர்களுக்குப், போர்வீரர்களுக்குக் காட்ட எண்ணினார். தாம் பெற்ற போர்க்கள வின்பத்தை தமிழகமே பெற்றுப் பெருமிதமடையச் செய்தார். துன்பத்தை ஏற்று இன்பத்தைப் பகிர்த்தளிப்பதே எழில் மிக்க தமிழ் நாட்டவரின் இயல்பாகும். பதவியான்வரும் அற்ப இன்பத்தைப் பேரின்பமெனக் கருதி—“முந்திரிமேல் காணி மிகுமேல்—தன்னை இந்திரனாய் எண்ணிவிடும்” என்பதற்கேற்ப வாழும் மக்களைப்பெற்ற இத்தமிழகத்தில் இன்னொன்று வாழாத பெரும் புலவன் பொய்கையார் வாழ்க. ஓரி, கேடகத்தை வாயிற் கவ்விப், பக்கங்களில் திரும்பிய காட்சி, அயலில் நின்றவர்க்குக் கண்ணாடி காண்பவர் போலத் தோன்றிற்று என்று கூறியுள்ளார்.

இத்தகைய மறப்போர் புரிந்துவடவரை வாட்டிய தமிழகம் இன்று எந்நிலையிலுள்ளது? அகிம்சாப் போர்வையில் தந்திக்கம்பியையும் தபால் ஆய்சையும், தண்டவாளத்தையும்ல்லவா வேட்டையாடுகின்றது. அது தொலையட்டும். வடவர்க்கே வால் பிடிக்கின்றதே. எவ்வளவுதான் பிடித்தாலும் கோணல் நிமிராதே. போதும் இனி உன் எண்ணத்தை நிமிர்த்து. நிமிர்ந்து நில். அடிபணியாதே. உன்னைப்

பழந்தமிழனாக எண்ணுக. இளைஞர்களிருக்கத் தமிழகமே அஞ்சாதே. எதிர்த்து நில். போர்க்களத்தைப் பற்றிய முன்னைய இலக்கியப் பகுதிகளைப் படி. நரம்பு முறுக்கேறும். கைகள் போர்க் கருவியை ஏந்தும். நாடு உண்மை விநிதலையை நந்தும். அறிவைப்பெற தமிழைப் படி. ஆண்மையை அடைய போர்ப்பயிற்சிகொள். முன்னாள் போர்க்களம். புலவனின் புலமை பிடித்த படம். தமிழரின் தன்மானம். வடவரின் வீழ்ச்சி. இதோ! அஃதப் படம்.

ஓடாமறவர் உருத்து

மதஞ்செருக்கிப்

பீடுடை வாளார் பிறங்கிய

ஞாட்பினுள்

கேடகத்தோடற்ற தடக்கை

கொண்டோடி

யிகலன் வாய்த் துற்றிய

தோற்றம் அயலார்க்குக்

கண்ணாடி காண்பாரிற்

நோன்றும் புண்பாடல்

நண்ணாரையட்ட களத்து.

(களவழி நாற்பது)

[மறவர்—வீரர், உருத்து—கோபித்து, வாளார்—வீரர், ஞாட்பு—போர், கேடகம்—தாங்குங் கருவி, இகலன்—நரி, துற்றிய—கவ்விய, புனல்—நீர், நண்ணார்—பகைவர், மதம்செருக்கி—களிப்பால் மிகுந்து]

—(□)—

இந்தி எதிர்ப்பு தோழர்கள் விடுதலை.

சிங்கம் புணரி:—29—(நிராமணாத புரம் ஜில்லா) ஆ. தெக்களூர் விசாலாட்சி உயர் நிலைப்பள்ளி முன்பு 15—9—48ல் இந்தி எதிர்ப்பு மறியல் செய்து போலீசாரால் கைது செய்யப்பட்ட தோழர்கள் 6 பேர்களையும் இன்று பகல் 11-45—மணிக்கு திருப்பத்தூர் மாஜிஸ்ட்ரேட் விடுதலை செய்தார். ஊர் வந்து சேர்ந்ததும் சிங்கம் புணரி தோழர்களால் தேனீர் விருந்து அளிக்கப்பட்டது விடுதலையான தோழர்கள் சிங்கம்புணரி பி. ரத்தினம். கே. காமாட்சி, அய்யாத்துரை, கே. பி. கே. குழலூர்த்தி, (கிருங்காக்கோட்டை) பி. சின்னையா, எ. கே. வி. சௌந்தரபாண்டியன்.

ஊருக்கு வரும் வழியில் காளப்பூர் தோழர்கள் காரை நிறுத்தி தோழர்களுக்கு மலர்மாலைகள் அணிவித்ததும் குளிர்ந்தபாணங்கள் வழங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெரியார் விழா.

17—9—48ல் திண்டுக்கல் நகரதிராவிடர் கழகத்தில் தோழர் முத்துதலைமையில் பெரியார் 70-ம் ஆண்டுநிறைவு விழா கொண்டாடப்பட்டது.

தோழர் மா. தங்கவேலர் சொற்பொழிவாற்றினார்.

[5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

சோகக்கதையை கல்நெஞ்சனுக்கும் கண்ணீர் வரும்படி இன்றும் சொல்லுவான்.

* * *

ஆதிதிராவிட இளைஞன் ஒருவனுக்குப் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட அயலூர் பெண், ஒரு நாள் தெரியாமல் தெரு வழியே தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்ததற்கு, அந்தப் புதுப்பெண் பட்ட அறையும் அவமானங்களும் தான் எத்தனை? அவள் புருஷன் கோபத்தோடு சண்டைக் கெழும்ப, அவன் நன்றாக உதைபட்டு ஆறாவது மாதம் உயிர் துறந்தான். அவன் இளம்மனைவியான இன்றையக் கைம்பெண் அந்தக் சோகச்சம்பவத்தை இன்னும் சொன்னால் இரத்தக் கண்ணீர் சொட்டும்.

* * *

முத்தையா தேவர் மகளான முத்தம் மாளும், கருப்பணக் குடும்பம் மகளான கருப்பாயியும் அவ்வூர்ப்பாடசாலையில் அயந்தாம் வகுப்புப் படித்தார்கள். இருவரும் சினிமாதிகள். ஒரு நாள் இரு சிறு பிள்ளைகளும் பேசிக்கொண்டு விளையாடிக் கொண்டே தண்ணீர் எடுத்து வந்தார்கள். வரும்போதே ஒரு பாவமும் அறியாத சிறுமி முத்தம்மாள், தன் தோழியை தன்னோடு தெரு வழியாய் வரும்படி வற்புறுத்தக் கருப்பாயியும் சென்றாள். அவள் சென்றது பெரிய வர்களின் பார்வைக்குப் பட்டு அக்குழந்தைபட்ட அமைதான் எத்தனை? தாங்க முடியாத அறையால் கருப்பாயி சரத்தில் கிடந்து உயிர் துறந்தாள். அக்குழந்தையின் தாய் அச்சம்பவத்தை இன்றும் உன்மக்கம்பிடிக்கும் அளவுக்கு உணர்ச்சியோடு சொல்லுவான்.

* * *

இதைப்போல் சம்பவங்கள் தான் இன்னும் எத்தனை? அதை எழுத வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறேன்!

இத்தனை தொல்லைகளுக்கும் ஆளாகி அவதிப்பட்டாலும் மேல் ஜாதியினரை அண்டி, அவர்களின் உதவியை நாடியே பிழைக்க வேண்டியிருப்பதாலும், ஆயுதத் தாங்கி அஞ்சாமல் போர் செய்யும் ஆதிதிராவிட மக்கள் அவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு தங்கள் ஆண்மையை அவர்களுக்கு அடகு வைத்து அவமானத்தோடு அஞ்சி வாழ்க்கை நடத்தி வந்தார்கள்.

ஆம்! இன்று தீப்பிடித்ததும் தீண்டாமையால் தான்!

பட்டாளத்திற்குச் சென்றிருந்த பக்கத்துணர்ப் பறையனான பம்பையன், ஒரு நாள் கால்வரை வேஷ்டி கட்டிக் கொண்டு 'சப்பாபுரத்து' தெருவழியே வந்திருக்கிறான். அவனைப்பிடித்து சில தேவமாரும், ரெட்டிமாரும் சேர்ந்து நாயப் புடைத்து அவன்

ஆடைகளை கிழித்து அவமானப்படுத்தி 'இனி இப்படி இங்குவராதே!' என்று சொல்லி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அவன் தான் ஆள் வைத்து தீவைத்திருக்கலாம் என்று பேசிக்கொண்டார்கள் சிலர்.

ஒரு நாள் 'குருவுபுரத்து' குப்பக் குடும்பம் தெருவழியாய்குடைபிடித்துக் கொண்டு போனான் என்று அவனை குடல் பிதுங்க அடித்துக் குற்றயிராய்க் கிடக்கும்படி செய்து, அவன் குடையைப் பறித்து அனுப்பி விட்டனர். அவன் இந்த ஊரில் பட்டப்பகலில் படு தீ விழாதா?" என்று சாபம்போட்டு விட்டுச் சென்றானாம். அவன் தான் தீவைத்திருக்கவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டார்கள் வேறு சிலர்.

ஒரு நாள் தாளையூத்தி லள்ளா தாழ்ந்த சாதிக்காரனான தாத்தாண்டி 'தலைப்பா' கட்டிக்கொண்டு தெரு வழியே சென்றதால், சில தேவமார் வாலிபர்கள் அவனை தடிக்கம்பால் தழுப்பு விழ அடித்தனுப்பினார்கள். அவன் தான் தீவைத்திருக்கலாமோ? அல்லது ஜெகவீர புரத்துச் செம்புலிங்கச் சக்கிலியன் செருப்புப் போட்டுக் கொண்டு தெருவழியாய் வந்ததற்கு, செருப்பைக் கொண்டு செப்பையில் அடித்தார்களே அதற்காக அவன் தீவைத்தானோ? என்றும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

இப்படி பல காரணங்களைப்பேசிக் கொண்டார்கள். ஆனால் "தீண்டாமையால் வைக்கப்பட்ட தீ" என்பது மாத்திரம் உண்மை.

* * *

உயர் சாதி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அவர்களுக்கு ஆபத்து வந்திருக்கும் இன்று மாத்திரம், பள்ளர்கள் தெரு வழியே தீயணைக்கத் தண்ணீர் கொண்டு வரச்சம்மதிக்கிறார்கள். 'முதலாளிமார்' கிணற்றில் தாராளமாக தண்ணீர் எடுத்துவரச் சம்மதிக்கிறார்கள். உயர்வர்கள் குடத்தையே தந்து தண்ணீர் எடுத்துவரச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் வீட்டுச் சாமான்களைத் தொட்டு அப்புறப் படுத்த அனுமதிக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆபத்துக்காலத்தில் மாத்திரம், ஆதிதிராவிடன் என்ற தீண்டாமையின் இல்லை, பள்ளன் என்ற பாசுபாடு இல்லை, தாழ்ந்த சாதி என்ற 'துவேஷ்டி' இல்லை! ஆனால் புஞ்செய்யில் மாடு மேய்கிறது என்று தாழ்ந்த சாதிக் காரி ஒருத்தி தண்ணீர் குடத்துடன் அவசரமாகக் தெரு வழியே சென்றால் அதற்கு மன்னிப்பு இல்லை. அப்போது தீண்டாமையே வந்து தடுக்கிறது.

* * *

கடைசியில் ஆதிதிராவிட சிங்கங்களால்தான் அந்த ஆடிக்காற்றுத் தீயை அணைக்க முடிந்தது. இவர்கள் எழுபது வீட்டுக்காரரும் செய்த தொண்டினால் தான் ரெட்டிமார் தெருவை தீதாக்குமுன்பு அணைத்தார்கள். தீ

அணைக்க கூடாமேல் ஏறி, விழுந்து உயிர் துறந்ததும் இரு ஆதிதிராவிடர்கள் தாம்.

தீ பிடித்தால் மாத்திரம் தீண்டாமையே இல்லை. மற்றக்காலங்களில் தேகமெல்லாம் தீண்டாமையே தீ! இதுநியாயமா? "ஆர். எஸ். ஜே"

சரஸ்வதி பூஜை இல்லை!

ஆனாலும்.....

அமெரிக்காவில் 100க்கு 97.3 பேர் எழுதப்படக்கூடத் தெரிந்தவர்களாம்! சென்ற வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் எடுத்த கணக்கு.

67 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களில் 100க்கு சமார் 7 பேருக்கு எழுதப்படக்கூடத் தெரியாதாம்! ஆனால் 14 வயது முதல் 24 வயதுக்குட்பட்டவர்களில் 100க்கு ஒருவர்தான் எழுதப்படக்கூடத் தெரியாதவராம்!

—(●●)—

ஹிந்தியைப் படித்தால் நன்மை ஏற்படும் என்கிறாயே? அது என்ன உன்னுடைய உத்தேசமா? யாரைக் கேட்டாய் நீ? ஹிந்தியால் நன்மை ஏற்படுமா, தீமை ஏற்படுமா என்று உனக்குத் தெரியுமா? இனி கேட்பதென்ன? மறைமலையடிகளாரும் திரு. வி. க. அவர்களும் "இந்தியால் தமிழ் கெடும்; தமிழர்கள் கெட்டுப்போய்விடுவார்கள்" என்று கூறிவிட்ட பிறகு இக்கூட்டம் இதை ஒப்புக் கொண்ட பிறகு வேறு யாரைக் கேட்க வேண்டும்? இவர்களைவிட தமிழ் அறிந்தவர்கள், தமிழில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் வேறு யார்தான் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள்?

கவிஞர்.

எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கல்வித் திட்டம் அந்தக் கட்சியின் ஆதிக்கத்துக்கு விடப்படாமல் கல்வியில் ஆராய்ச்சியும் அதுபவமும் பெற்ற ஒரு அறிஞர் குழுவுக்கே கல்வி அமைப்பு முறை வேலை விடப்படவேண்டும். இதன்னியில் அரசியல் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் கல்வியில் கைவைக்கப்படுகிறதால் இன்றுள்ளது போன்ற குழப்பந்தான் ஏற்படும். கல்வி அமைப்புமுறை ஒரு அறிஞர் குழுவினிடம் விடப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் கட்டாயம் ஹிந்தியை இந்நாட்டில் புதுத்தியிருக்கமாட்டார்கள்.

அருள் தங்கையா.

[4ம்பக்கத் தொடர்ச்சி]

அழுவதா? சிரிப்பதா? அவனுக்குப் புரியவில்லை. அளவுக்கு மீறினால் எதுவும் அப்படித்தானே? ஆம். பக்தனின் பாரத்தை அம்மன் ஏற்றுக் கொண்டான்!

“அடி மாரி ஆயி—உன்னை நம்பின கூட்டமே ஒழிந்ததே—உன் கூட்டமும் கூண்டோடு தொலையாதா? உன் ஆயிரங் கண்ணும் அழியாதா” இன்று அவன் உள்ளம் வீறிட்ட மாரியம்மன் தாலாட்டு இது!

எடுத்தான் அந்தத் தாலாட்டை. சுக்குதூறானது. வெள்ளைக் கடிதம் கருப்பெழுத்துத்தானே? அது என்ன செய்யும்? அவன் பயித்தியம். ஆம் இதுவும் அம்மன் செயலே!

அதிகம் வளர்த்துவானேன். அன்று அவன் காலைத் துண்டித்து விட்டார்கள்; அல்ல, முழங்கால் வரை அம்மனுக்குக் கடைசியாக அர்ப்பணித்து விட்டு முடங்காலாய் விட்டான்! உடைந்த உள்ளத்துக் கல்ல, ஊனமான அவன் காலுக்கு ஓர் ஊன்று கோலையீடாக்கி ஏற்றுமதி செய்து விட்டார்கள். தாய் நாட்டில் அவனை வரவேற்கத் தாயும் காணோம்— தங்கையுங்காணோம்! அவர்களை உண்டு ஏப்பமிட்ட மாரியம்மன் தான் அவனையும் வரவேற்றான்!

எடுத்தான் கல்லை. அடித்தான் அம்மனை! ‘இவன் பயித்தியம்’ என்றார்கள்— அந்த அம்மன் என்ற கல் (பொம்மை) சிலைக்குரிய கோவிலார்கள்!

* *

குளிசுக்குப் பயந்து கழற்றாமல், கழுவாமல் விட்டு விட்டால், பட்டி இறுக்கிகட்டும் சிப்பாயின் கால் என்ன வாசும்? குளிரில் விரைத்த பின், இரத்தந் தேங்கி வீங்கிப்போகுமே. சுணை ஏறி உணர்வதற்குள் பாதம் பழுத்து புழுத்தே போகுமே! பிறகு? எலும்பைத் துளைத்து புரையோடும். பின்!... அடுத்த பத்தே நாள்... காலை யிழந்து காலனூர் போக வேண்டும். அல்லது பாதி உயிர் கைப்பிடித்துக்கப்பல் ஏறவேண்டியதுதான்.

அது எப்படியோ போகட்டும், அந்த இடத்து ரசமான சம்பவம் இதுதான்! இப்படி இந்திய சிப்பாய்கள், குறிப்பாக தென்னிந்தியர் பலர் விறைக்கும் பனிக்கு இரையாகிவிட்டனர். இவ்வளவையும் மாரியப்பன் அறிவான். ஆனால் ஆவன் ஏதேனும்செய்வானா? அதுதான் கிடையாது. அம்மன் செயலும், அன்றெழுதிய விதியுந்தான் அவனுக்குத்தெரியுமே! அன்று மா. ரி. ய. ம. ம. ன். தா. லா. ட். டு. வரை படித்தவனல்லவா அவன்!

இன்றோ... “காதங்கடந்து கடலை தாண்டினேன்— நாலாறுமக்கள்வகை— நாலா நாட்டு நாகரிகம்—கண் காணா சீமை... இப்படி என் கண்ணுக்குக்

காட்சியளித்த இவை, என் சிந்தனைக்கும் என்காட்சி அளிக்கவில்லை? இவர்களுக்கெல்லாம் இல்லாத... அம்மன்... செயல்... விதி... ஊழ்வினை... எனக்கு மட்டுமா...? —

அரிது— அரிது என்று வாழ்க்கையில் எத்தனையோ வகை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உள்ளத்தில் ஊழி உருத்துப் போன அந்தப் போல்லாத-பழக்க வழக்கம் இருக்கிறதே, அதை மீறுவது தான் படு அரிது போலும். வாழ்க்கையைத் தொடரும் இருள்— அழிவின் நிழல் அது!—

விதி யென்னும் மது உண்டு மதி மயங்கினால் மருந்தும் உண்டோ? ஆம் அந்த மூட மதியால் வரும் தொல்லை யேதான அதற்கோர் எல்லைக் கோடுமருந்து போலும்! —

இது மட்டுமா; சாண் வாழ்க்கையிலே முழுவும் வழக்கும், முழங்காலும் சருக்கும், மேலும் போகும்பா— மூடம் முற்றிவிட்டால். இப்போது உலகம் என்றாலே ஒரு மூடக்குட்டை— முழங்கால் பயித்தியம்”..... என்று உலகைப் பார்த்துப் பார்த்து நகைக்கிறான்— மாரியப்பன்! உலகமும் அந்த முடங்காலைத்தான் “முழங்கால் பைத்தியம்” என்று மருவி வழங்கி எதிர் நகை கொட்டுகிறது! எது சரி?

★

முதற்பருவப் போட்டிக்குத் தீர்ப்பளித்தோர்.

1. —
2. —
3. ஜாம் நகர் பி. எஸ். முத்தய்யா, தஞ்சை து. பொ. அல்பர்ட், ஆக இருவர்.
4. பெரம்பூர் ஜே. கோவிந்தசாமி, மதுரை ரா. ராஜாராம், பாயிண்ட் ரெட்ரோ கந்த முருகசன், வே. புதூர் எஸ். எ. முத்தையா, மேலைச்சிவபுரி நா. மு. நடராசன் ஆக அய்வர்.
5. எல்பிட்டியா செ. முத்துமாலை, இலங்கை க. மு. மாணிக்கம், திருமழபாடி எம். எம். வைத்திலிங்கம் ஆக மூவர்.
6. மதுரை எஸ். எஸ். மகமது இபுராகிம், விரகாலூர் வி. அழகிரிமணி, பெல்லாரி பி. வி. கிருட்டினசாமி, மதுரை லலிதாபாரதி ஆக நால்வர்.
7. தூத்துக்குடி பா. ரத்தினசாமி, தஞ்சை பி. சி. பி. நாதன், விரகாலூர் ஜி. முகிலன், உறையூர் ஏ. பாக்கியம், கொடியன் குளம் கே. எஸ். செல்லையா, ஆண்டிப்பாளையம் சு. முருகேசன், பெரிய காஞ்சிபுரம் ஏ. எஸ். கோவிந்த

ராசு, வேளுக்குடி ஜி. டி. சந்திரசேகரன், நாகல்குழனி எம். முகுந்தன், திருவாசி கோ. ராசு ஆகப் பதினமர்.

8. திருப்பூர் எஸ். ராசு, கோவை ஈ. நாகையா, பெர்ன்ஹில் கே. தனம், கோவை ஈ. கிருஷ்ணராசு, ச. சிவசுப்பிரமணியன், ஆவரம் பாளையம் ஆர். கிருஷ்ணசாமி ஆக ஆறவர்.

9. புரிசை வி. இராமலிங்கம், எம். சுப்பராயன், திருச்சி எம். ஆர். ராகவன், மதுரை பி. முத்தய்யா ஆக நால்வர்.

10. சேத்துப்பட்டு. நேசன், காரைக்குடி எஸ். சிவநேசபாண்டியன் ஆக இருவர்.

11. அமிஞ்சிக்கரை டி. குட்டியம்மாள், சென்னை 21 மு. இரத்தினசாமி ஆக இருவர்.

12. சிலோன் வி. சங்கர், பழகருப்பையா, என். பி. நடராசன், ஜி. செபாஸ்டியன், திருச்சி எம். ரங்கராசு, கொமாரபாளையம் ஏ. ராஜகோபால், சேலம் சி. மன்னன், கு. நாகராசன், அம்மாப்பேட்டை ஸ்டாலின் கெ. ராமசாமி, புலியூர் டி. எஸ். ரத்தினம், சென்னை மு. இருசன் ஆகப் பதினொருவர்.

13. புதுப்பாளையம் பி. ஆர். குப்புசாமி, ஆரணி பி. கன்னையா ஆக இருவர். ●

இவ்விதம் அவதிபவதியாக நடந்து கொண்டதில் திருப்பிப்படாது இந்தக் கல்வி மந்திரி பாபமும் செய்தவராகிறார். ஏனென்றால், அவர் தென்னிந்திய மொழிகளுக்கு, பாதகமாகச் சதிசெய்த துடன் நில்லாது, தமது தலைவருக்கு எதிராகவும் சூழ்ச்சி செய்தவராகிறார்.

Dr. கிருட்டினசாமி.

புதிய வெளியீடுகள்.

★

1. தீண்டாமை ரூ. 1-8-0
 2. இதோ! பெரியாரில் பெரியார் 0-6-0
 3. திராவிடக் கழக லட்சியம் 0-4-0
 4. மொழி—எழுத்து 0-4-0
 5. வாழ்விலோர் திருநாள் 0-4-0
- வியாபாரிகளுக்குக் கமிஷன் உண்டு.
விற்பனை உரிமையாளர்
நாதன் கம்பெனி லிமிடெட்
கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.

பார்ப்பனியம் ஒழியட்டும்!

அன்று வீர சிவாலியை வீழ்த்தி, சமணர்களைக் கழுவிலேற்றி, நவநகரங்களை நாசமாக்கி, தஞ்சை அரசர்களைப் பலிபீடங்களிலேற்றி, பரமபக்தனான நந்தனை நெருப்பிலிட்டு, கல்விக்களஞ்சியத்தின் இருப்பிடமாகிய நாலாந்தாவை நள்ளிரவில் நாசமாக்கி, வடவரை வெற்றிகண்ட—வைரவாளேந்திய வீரரை அடிபணியவைத்து, இன்று—அவினாசியாரை விபீஷணனாக்கி, சேலத்தை கவர்னர் ஜெனரலாக்கி, இந்தியைப் புகுத்தித் திராவிடத்தை வென்றோம், பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழரைப் பணியவைத்தோம், பகுத்தறிவை வீழ்த்தினோம் என்று மகிழ்ச்சிப்பண இசைக்கிறது பார்ப்பனியம்.

சுருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால், திராவிட நாட்டின் வளத்தை—நல்லுறவை—ஒற்றுமையை—ஒழுக்கத்தை—முன்னேற்றத்தை—நாகரீகத்தைக் கெடுத்துப் பாழாக்கியதும், இன்று பாழாக்கி வருவதும் இந்தப் பார்ப்பனியம்தான்.

இனிப் பார்ப்பனியப் பித்தலாட்டவரலாறுகளை ஆராய்வோம்.

பார்ப்பனர்கள் பிரம்மாவின் முகத்திலிருந்து உற்பத்தியானவர்கள். முதன்மையாகப் பிரத்தினாலும் வேதத்திற்குரியவர்களாயிருப்பதாலும் அவர்களே உலக சிருஷ்டிகளின் எல்லாம் உத்தமமானவர்கள். மற்ற சிருஷ்டிகளெல்லாம் அவர்களுடைய செல்வங்களை விருத்தி செய்யத் தானிருக்கின்றன. பார்ப்பனர்கள் செய்த புண்ணியத்தினால்தான் உலகில் உள்ள மற்றையிர்ப்பிராணிகள் வாழ்கின்றனவாம். ஒரு பார்ப்பனனின் உடலின் எப்பாகத்திலும் வல்லமையும் மகத்துவமும் இருக்கின்றன. கங்கை நதி அவனது வலது காதிலிருக்கிறது. அவனுடைய வாயே கடவுள். அவனுடைய உடலில் உள்ள ரோமங்களெல்லாம் பசுக் கூட்டங்களாம். ஒரு பார்ப்பனன் படித்திருந்தாலும், அல்லது கற்றறியா மூடனாயிருந்தாலும், அடிமை ஊழியம் செய்யும் தெண்டியனாயிருந்தாலும், அவன் சர்வ வல்லமையும் உள்ள மகத்தான கடவுளின் அம்சமாம். பூலோகத்துக் கடவுளென்று அர்த்தங்கொள்ளும், பூதேவர், பூசுரர் என்பது இவர்களது சிறப்புப் பெயர்களாம். இந்தப் பார்ப்பனர்களின் பிறப்பினாலே தேவர்களெல்லோரும் அவர்களைத் தெய்வமாக எண்ணித் துதிக்கிறார்களாம். இப்பார்ப்பனர்கள் தேவர்களைக்கூட உதைத்துச் சபித்து விடுவார்களாம்!

இன்னமுண்டு. ஊன்றிக் கேளுங்கள்!

கள்! ஒரு சூத்திரன் (திராவிடன்) ஒரு பார்ப்பனனை அடிக்கவேண்டுமென்று எதிர்த்தால் அவன் தாமிசரிநகரத்தில் 100 வருடங்கள் வரை வருந்தித்தவிப்பான். கோபத்தினால் ஒரு புல்லிதழால் அவனை அடித்தால்கூட, அடித்தவன் அசுத்தப் பிராணிகளின் வயிற்றில் 21 பிரவிகள் எடுக்கவேண்டும். ஒரு பார்ப்பனன் எக்குற்றத்தைச் செய்த போதிலும் மன்னாதி மன்னர்கள் அவனைத் தண்டிக்கக்கூடாது. அவனுக்குரிய சொத்துக்களோடு நாட்டை விட்டு வெளியேற்றுவதே அவனுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய தண்டனை. ஒரு சூத்திரன் தனக்குரிய பசுவை விற்றால் அவனுக்குக் கொடிய நரகம்—ஆனால் அதே பசுவை ஒரு பார்ப்பனனுக்குத் தத்தம் செய்தால் அவன் 'சொர்க்கம்' அடைவான்.

கங்கை நதி கரையிலே, அந்திக்குரை வாசிகள் அந்திக்கு ஆண்டு உற்சவங்கொண்டாடும் சமயத்தில் பார்ப்பனர்களுக்குப் பூமி தானம் செய்யவேண்டுமாம். சிலர் முழுக்கிராமங்களையுங்கூட தத்தம் செய்வார்கள். தானங்கொடுத்த நிலத்தின் அனுக்களுக்குச் சரியான தொகையுள்ளவருடங்களாய், தானம் கொடுத்தவனும் அவனது பெற்றோரும் அனேக கன்னிகைகளோடும், இரத்தங்களோடும், பல்லசூடுகளோடும், ஆடையாபரணங்களுடும் சூரியகாம்பு பார்த்தலும் பல லட்சம் பங்குகள் அதிகப்பிரகாசத்தோடும், மகிமையோடும் சுகவாழ்வு நடத்துவார்கள். பார்ப்பனர்களுக்குக் கொடுக்கும் தானமே ஒரு வனுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய புண்ணியங்களில் மேலானதாகும். ஒரு சூத்திரன் எவ்வளவு புண்ணியங்களை அடைந்தவனாய் இருந்தாலும், அவன் ஒரு பார்ப்பனனை விஷ்ணுவின் அவதாரமாகப் பாவித்து அவனை வலம் வந்து வணங்குவானாகில் அவனுக்கு நீண்ட ஆயுளும், புத்திசம்பத்தும், நிறைய செல்வமும், கீர்த்தியும், புகழும் உண்டாகி வாழ்ந்திருப்பானாம். எந்த மூடனாவது அவ்வாறு பார்ப்பானை வணங்காவிட்டால் விஷ்ணு அவனது சிரசைத் தனது சக்கராயுதத்தின் மூலம் துண்டித்து விடுவாராம். பார்ப்பனனை வலம் வந்து வணங்கினாலோ அவன் பூமியின் ஏழு கண்டங்களையும் சுற்றிவந்த பலனையடைவானாம். பார்ப்பனன் காலில் படிந்துள்ள தூசியை ஒரு சூத்திரன் தனது சிரசில் போட்டுக்கொள்வதினாலாவது, பார்ப்பனன் வலதுகால் பெருவிரலைத் தேய்த்துக் கழுவிய நீரைக் குடிப்பதினாலாவது, அவனது பாவங்கள்

அவனைவிட்டு நீங்குமாம். இந்திலபாகத்தில் உள்ள சகல நீரோட்டங்களும் இறுதியில் சமுத்திரத்தில் வந்து கலக்கின்றன. ஆனால் சமுத்திரத்தின் சகல புண்ணிய நீரோட்டங்களும் பார்ப்பனனுடைய வலது காலிலிருக்கின்றன. ஒரு பார்ப்பனனுக்கு ஆபத்து நேரிடுகிற காலத்திலே, ஒரு சூத்திரன் அவனுடைய ஆபத்தைத் தீர்த்து இறையளவு அன்னங்கொடுத்தால் இவ்வலகில் உள்ள எல்லா இன்பசுகங்களையும் அனுபவித்து, அனேக தடவை பார்ப்பனனாகப்பிறந்து, இறுதியில் பரமசிவனது இருப்பிடம் சேருவான். ஒரு பார்ப்பனனுக்கு, ஒருபசுவின் குளம்படியளவு நிலத்தைத் தானம் செய்தால்கூட, அந்தத்தானம் செய்தவன் தனது சுற்றத்தாரோடு பரமசிவனிடமிருந்து வாழுவானாம். பார்ப்பனனுக்கும் பசுவுக்கும் நேரிடுகிற ஆபத்தை ஒரு சூத்திரன் தீர்த்து வைப்பானாகில் அவன் 100 முறை பார்ப்பனனாகப்பிறவியெடுத்து கடைசியில் தேவனாக மாறுவானாம்.

இவ்வாறாக இன்பவாழ்வுக்கு இங்கே வழிகாட்டாமல்—காட்டமுடியாமல், தாங்கச் சாழ—தங்கள் இனம் சுகித்திருக்க மற்றவர்கள் (திராவிடர்கள்) வழி செய்தால், இந்திரனார் உலகினிலே இன்பம் காணலாம் என்று நம் மக்களை மடமையிலாழ்த்தி ஏமாற்றி வாழ்ந்து வருகிறது ஆரிய மதோன்மத்தக்கூட்டம்.

பார்ப்பனியப் பித்தலாட்டங்களை இன்னமும் சுறு ஊன்றிக் கவனித்துப் பாருங்கள்.

அகத்துன்யார்க்கென்றும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் சொல்லப்படுகிற துச்சகல் என்ற ஒருவன் பார்ப்பன வேடந்தரித்ததனாலும் சிலம்புரத்தில் இறந்ததனாலும் புண்ணிய பலனையடைந்தானாம்.

ஒரு காகம் திருடிக்கொண்டுபோன சோற்றுப்பருக்கைகளிலொன்று, தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஒரு பார்ப்பனனின் வாயில் தவறி விழுந்ததனால் காகத்தைக்கு 'சொர்க்கம்' கிடைத்ததாம்.

மிருகண்டேயர் என்னும் பக்தர் உணவருந்துவதற்கு முன்பு ஒரு பார்ப்பனனைப்பார்த்து வணங்கிவிட்டுத்தான் அவர் சாப்பிடும் வழக்கம். வழக்கப்படி பார்ப்பனன் கிடைச்சாமற் போன ஒரு நாளில் இவர் நிற்கும்போது, ஒரு பறைச்சி ஒரு பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்தபின்பு தன் கொங்கையை நன்றாகத் தண்ணீரால் கழுவி விட்டுத் தன் மற்றொரு பிள்ளைக்குப் பால் கொடுத்ததைக் கண்டு அதன் வரலாற்றை விசாரித்தார். அப்பெண் மூத்த பிள்ளையைத் தன் கணவனுக்கும், இளைய பிள்ளையை ஒரு பார்ப்பனனுக்கும் பெற்றாளென்று அறிந்து, அந்த இளைய பிள்ளைக்கு முன்பு சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து "பிராமண

பீஜாய, நம" என்று வணங்கினாராம். தேவர்கள் மகிழ்ந்து அவருக்கு முக்தியளித்தார்களென்று சில புராணங்கள் கூறுகின்றன.

திராவிடப்பெருங்குடிமக்களே! மேற்கூறிய புரட்டுக்கள் யாவும் பார்ப்பனருடைய பிழைப்புக்கென்று ஏற்பட்டதா? உங்களது ஆத்தும நட்டேற்றத்துக்காக, வாழ்க்கை வசதிக்காக ஏற்பட்டதா? என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். மயக்கத்தெளிய மாற்றம் வேண்டும். கடவுள், கடவுள் என்று கூறுகிறார்களே! மனிதரை மனிதர் ஏய்த்து, அழித்து, திராவிடத்தை யே சுடையாக்குகிற— நமக்கென்குகிற— மனிதர்கூட்டத்தை எவ் கடவுள் சீர்திருத்தக் கூடாது? எனவே தான் இந்தகைய கடவுள்கள் தேவையில்லை— ஒழியட்டும் என்று கூறுகிறோம்.

மகேஸ்வரன் என்று பேசி, அதற்கு ஆபாச உருவங்களைக் கற்பித்து, மனிதரை வாழ— வாழ்க்கையை உயர்த்த— உயர்லோகப் பதவிக்கு 'சீடரிசர்வ' செய்து கொடுக்க உதவுவது இந்தக் கடவுள்கள்தான் என்று கூறி மக்களை நம்பும்படி செய்து வந்திருக்கிறது இந்தப் பார்ப்பனியம். இந்தப் பார்ப்பனியத்திற்கு சாதி யில்லை; மதமில்லை; நாடில்லை; மொழியில்லை; ஆண், பெண், குழந்தைகள் என்ற வேறுபாடில்லை; நெஞ்சிலேசரமில்லை; ஆண்மையில்லை; கற்பில்லை; ஒழுக்கமில்லை— இன்னும் எவ்வளவோ! இந்தப் பார்ப்பனியம் ரத்த வெறி பிடித்த குள்ள நரி குணத்தைப் போன்றது. அறிவை வேண்டியபடி இயக்கவைக்கும் யந்திரம் அது.

ஒரு கல்லைக் காட்டி, கயவர்களாக்கியது இந்த நாட்டு வீரர்களை— வீராங்கனைகளை. ஒரு ஏட்டுச்சுவடியைக் காட்டி ஏமாற்றி விட்டது இந்த நாட்டுப்பழங்குடி மக்களை. ஒரு காய்ந்த புல்லால் கயவர்களாக்கியது— தாசர்களாக்கியது இந்த நாட்டு செல்வவந்தர்களை. இவ்வாத உலகைக்காட்டி ஏய்த்து விட்டது இந்த நாட்டு மனித முடிவேந்தர்களை. அதன் காரணமாகத்தான் பார்ப்பனியத்திற்கு நாம் அடிமைப்பட்டதோடுமட்டுமன்றி, இன்றைய அரசியலையும் அதற்குப் பறி கொடுத்தோம்.

ஆகவேதான் மனிதத்துவத்தைக் குலைத்து— சீரழிய வைத்து, மனிதரை மண்டுகங்களாக்குகிற மடத்தனங்கள் மாண்டு மடிந்துபோக வேண்டும்— ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறி வருகிறோம்.

அதற்கு முதல் அடிய அறிவிப்புதான் பார்ப்பனியம் ஒழியட்டும் என்பது.

தனமனோகரன்

ரோஜா முத்தையா

[மீம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கள. அப்பொழுதாவது இந்த மாணவ் கெட்ட காங்கரஸ் தொழர்களுக்கு தென்னாட்டான் விஷயத்தில் வடநாட்டான் எவ்வளவு தூரம் தலையிட்டிருக்கிறான் என்பது தெரியும். அப்பொழுதாவது அவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும் வந்த சுதந்தரம் யாருக்கு என்பது? இவைகளை யோசித்துப்பார்த்தாவது உங்கள் உருவத்தை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள் அப்பா!

ஓ! மாணவர்களே! நான்கள் இவ்வளவு தூரம் வாதாடுகின்றோம் என்றால், நாளை வரும் இன்ப துன்பத்தை நாங்கள் தான் அனுபவிப்பவர்கள். பிற்காலத்தில் அது உங்களைப் பாதிக்காது.

'நாங்கள் பிடித்தது குரங்குப் பிடி' என்று எண்ணி ஏமாறாதீர்கள் இனியும். தமிழனின் வீரத்தை அளவுக்கு மீறிச் சோதிக்க வேண்டாம்.

உதாரணமாக ஒரு செம்புத் தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்தால் ஒரு குடந்தண்ணீர் ஊற்றி அதைப் பிறகு ஆற்றிவிடலாம். ஒரு பாணை தண்ணீருக்கு பத்துப் பாணை தண்ணீர் ஊற்றி ஆற்றிவிடலாம். ஒரு குளத்துத் தண்ணீர் கொதித்தால் ஒரு நதியின் போக்கைத் திருப்பிவிட்டு ஆற்றிவிடலாம். நதிகொதித்தால், அதைத் தாங்க ஆழி இருக்கிறது. ஆனால் ஆழி (சமுத்திரம்) கொதிக்க ஆரம்பித்தால் அதன் போக்கைத் திருப்ப இடம் எங்கும் இல்லை.

அதேபோல் இந்தி என்னும் சனியனை, (நச்சுப் பூச்சியை) இந்த நாட்டிலிருந்து ஒழிக்க அறப்போர் தொடுத்து விட்டார் அண்ணா. ஆனால் அது இன்னும் கொதிக்கும் நிலையை அடையவில்லை. அது கொதிக்க ஆரம்பித்தவிட்டால் இந்த மலை யாளம், ஆந்திரம், இன்னும் மற்ற வடநாட்டுத் தண்ணீர்களால் முடியாது. ஆனால் கொதிக்கும் தண்ணீரைச் சலபமாக அடக்க அதன் அடியில் இருக்கும் விறகை எடுத்து விட்டால் போதும். அதேபோல் இன்று தமிழ்க்கடலின்கொதிப்பை அடக்குவதற்கு இந்தி என்னும் விறகை எடுத்துவிட்டால் போதும்.

முடியாது, நாங்கள் வைத்த விறகு எரிந்துகொண்டுதான் இருக்கும் என்றால், ரஷ்யப் புரட்சியை ஞாபகப் படுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

புரட்சி வீரர்கள் குடிக்கக் கூழ் இல்லாத ஏழைகள். அவர்களின் எதிரி மண்டலாதி. தியும், மகோன்னதர்களும். ஆனால் புரட்சியின் முடிவு, மண்டலாதிபதியின் அழிவு, மகோன்னதர்களின் நாசம். பாதையின் பல இடங்களிலும் அழிவும், நாசமும் அலங்காரமாகக் கொலுவைக்கப்பட்டிருந்தது.

மனக்கண்முன் நிறுத்திப்பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் அந்தக் காட்சியை. சடுசொல் இருந்தால் மன்னியுங்கள்.

வணக்கம்.

"தமிழ் பித்தன்"

தேசிய சித்தத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சின்ன விஷயத்திலேயே பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் எழுந்திருக்கும்போது தேசிய மொழியை இவ்வளவு விரைவாக நிர்ணயித்து விட எப்படிச் சாத்தியப்படும்? எனவே, ஹிந்தி இரண்டாம் பாட மொழிகளில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று கல்வி மந்திரி அவசரப்பட்டே தீர்மானித்து விட்டாரென்று எனக்குப் படுகிறது.

Dr. கிருட்டினசாமி.

தமிழரசன் புத்தகசாலை
தேர் நிலையம், ராசீபுரம்.

நமது இயக்கப் பத்திரிகைகளும்
புத்தகங்களும் கிடைக்கும்.

குடி அரசு ஏஜண்டு:—

S. துரைசாமி,
ராசீபுரம்.

புதிய பதிப்பு
விற்பனைக்குத் தயார்!

1. பணம் பிடுங்கிப்
பார்ப்பனர் ரூ. 0-14-0
 2. பெண் ஏன்
அடிமையானாள் 0-8-0
 3. இயற்கை வழி
ஆத்மீகவழி 0-4-0
 4. அகத்தியர் ஆராய்ச்சி 0-3-0
 5. திராவிடர்-ஆரியர்
உண்மை 0-2-0
- வியாபாரிகளுக்குக் கமிஷன் உண்டு.

கிடைக்கும் இடம்
நாதன் கம்பெனி லிமிடெட்
கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.

எழுச்சிக் கதிர்கள்.

கட்டளை இடுங்கள்.

சி. என். ஏ.

தமிழ் நாடு பாலைவன நாடல்ல. பிறரை எதிர்பார்த்து வாழ, தமிழர்களும் பேடிகளல்ல. பிறர்க்குப் புறமுதுகு காட்டி ஓட, தமிழர்கள் மாவீரர்கள். முடியுடை மூவேந்தரின் சந்ததியார்கள். கடல் கடந்து சென்று பர்மா தேசத்தைக் கைப்பற்றி ஆண்டவர்கள். பலதூர அயல் நாடுகளோடும் சிறப்பாக வாணிபம் நடத்தியவர்கள். இவை எல்லாம் திருவிளையாடற் புராண கூற்றுகள் அல்ல. சரித்திர உண்மைகள். எங்கள் இருதயக் கீதமாக இன்றுவரை இருந்து வருபவைகள் இவைகள். எனவே, எங்களை அழிக்க எக்காலும் ஆரியத்தால் முடியாது. எனவே, அதைரியம் வேண்டாம். அறப்போர்தொடுங்கள் என்று தலைவர்களே

நமது கோரிக்கைக்குப் போதுமான ஆசிரவிலையென்று கல்வி மந்திரி எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். நாம் பொது ஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டினால் அது கல்வி மந்திரிபைத் திகைத்துத் திக்கு முக்காடி விடும்படியாக பிரம்மாண்டமானதாக விருக்கும். Dr. கிருட்டினசாமி.

கல்வி முறையை வகுக்கும் அதிகாரத்தை அரசியல் கட்சியினர் கைப்பற்றிக் கொண்டதும், கல்வி முறை அடியோடு கெட்டுப்போய் விட்டது. கல்விமுறையைக் கட்டுக்காரர்கள் வகுப்பது ஒரு குருடன் மற்போர் குருடனுக்கு வழிகாட்டியதாகத்தான் முடியும். அருள் தங்கையா.

குடி அரசுப்பதிப்பக

வெளியீடுகள்.

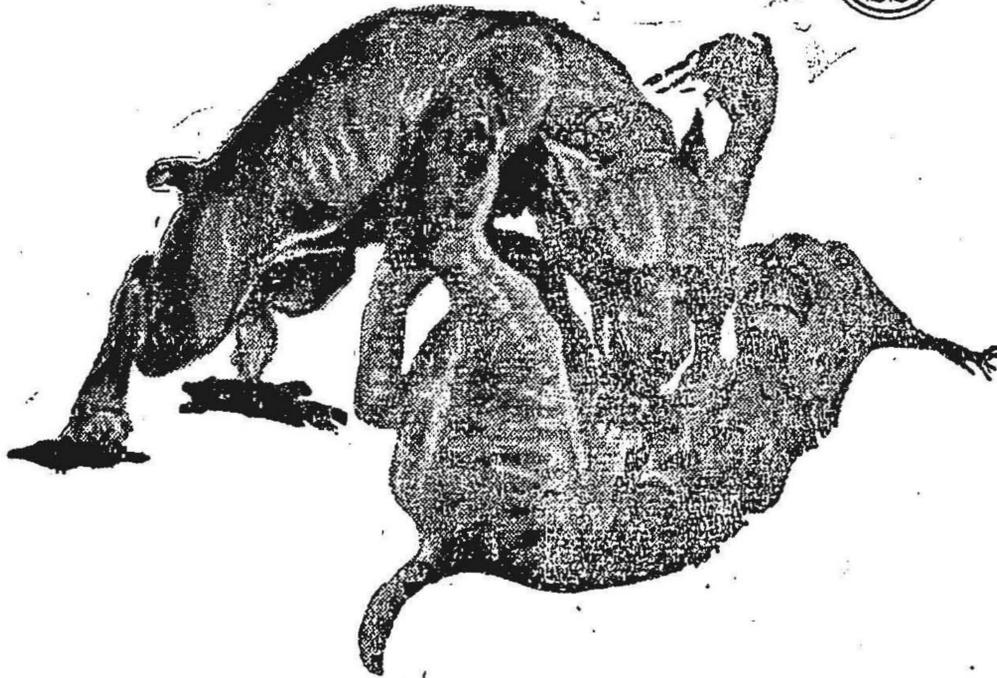

தத்துவவிளக்கம்	0	12	0
புது ரஷ்யா	0	8	0
இந்தியாவின் குறைபாடுகள்	0	8	0
பெரியார் ஈ. வெ. ரா. வாழ்க்கை வரலாறு. (ஆங்கிலம்)	0	8	0
நமக்கு வேண்டியது எது? சமதர்ம ராஜ்யமா? சுயராஜ்யமா?	0	6	0
கர்ப்ப ஆட்சி	0	6	0
பெரியார்பெருந்தொண்டு	0	6	0
வெளியேறு	0	6	0
பகுத்தறிவு அல்லது மரணசாஸனம் 2ம்பாகம்	0	4	0
பொதுவுடைமைத் தத்துவங்கள்	0	4	0
புராண ஆபாசங்கள் (தருமபரீட்சை)	0	4	0
மதப்புரட்சி	0	4	0
வால்டையரின் வாழ்க்கைச் சரிதை	0	4	0
கார்ல் மார்க்ஸ்	0	4	0
சமதர்ம உபன்யாசம்	0	4	0
அப்பரும் திருஞான சம்பந்தரும்	0	3	0
சோஷியலிசம்	0	3	0
இலங்கை உபன்யாசம்	0	3	0
இராமாயணப் பாத்திரங்கள்	0	3	0
மேல்நாடும், கீழ்நாடும்	0	3	0
உழைப்பாளிக்கு ஏன் இவ்வுலகம் இல்லை?	0	3	0
இன இழிவு ஒழிய இஸ்லாமே நன் மருந்து!	0	2	0
இதிகாசங்கள் புகட்டும் நீதி	0	2	0
உண்மைத் தொழிலாளியார்?	0	2	0
திருச்சிப் பிரசங்கம்	0	2	0
ராமலிங்க சுவாமி பாடல்	0	2	0
தமிழ் இசை-நடிப்புக் கலைகள்	0	1	0

குரு கைவம்

மிகச் சிறந்தது

தலைவர் ஜீரம் ஜென்ன் முதலிய சகலவர்க்கு வாய்வுவல்களுக்கும் நிகரற்றது 2.10-வியாதிகளுக்கு அரசன்

Alvar

பாதிபர் ஏமதுரம் கலைஞர் குரு மருந்து சாலை கிருச்சி அய்யப்பலாளி

கிடைக்கும்டம்:-

நாதன் கம்பெனி விமிடெட்,

கச்சேரி வீதி, ஈரோடு.

Edited, Printed and Published by N. Karunakaran at the Press, 42, Anitchery Street, Kodaikanal.